

W.B.H.

BRIDGE a la Carte

Med dette nummer avslutter vi den-
ne årgangen og går løs på et nytt år.

I de halvannet år leserne har hatt
anledning til å gjøre seg kjent med
«BRIDGE» har de kunnet konstatere
om vi har oppfylt det program vi stil-
te opp ved starten. Vi har søkt å gjø-
re «BRIDGE» til et levende organ for
vår sport — aktuelt, allsidig og inter-
essant. Medarbeidere som Terence
Reese (etter min mening verdens be-
ste bridgejournalist), H. W. Filarski,
Jens Boeck-Nilsen m. fl. har sammen
med vår egen gode stab gitt våre le-
sere anledning til å følge med ikke bare
med vår hjemlige bridge, men også
med de store internasjonale arrange-
menter ute i verden. Og den linjen
kommer vi til å holde fortsatt. Selv om
kommende års verdensmesterskap blir
arrangert så langt borte som i Buenos
Ayres, er samarbeidet mellom de or-
ganiserte bridgejournalister så godt at
vi også vil kunne dekke en slik ver-
densbegivenhet innen vår sport på en
måte som vi tror våre lesere vil kom-
me til å sette pris på.

Året 1960 har ellers budt på mange
interessante ting også innenlands. Først
og fremst italienerbesøket. Der nest
svensk-landskampen — for å nevne de
viktigste. Begge disse begivenheter har
vi søkt å dekke gjennom spesialnum-
re, slik at de mange lesere som ikke
hadde anledning til å overvære kam-
pene, har kunnet danne seg et ganske
godt bilde av kampenes utvikling og
ikke bare fått seg servert et og annet
stort eller dyrt spill. Det har ikke
manglet på utsagn om at denne linjen
har vært populær hos leserne og den
vil selvsagt bli opprettholdt.

På det teoretiske området er det i
første rekke italienernes nye systemer
som interesserer. Det er ingen tvil om
at mange av de ting som italienerne
har tatt i bruk er kommet for å bli

innen bridgeteorien. Men naturligvis
ikke alt. Gjennom våre serieartikler
har leserne begynt å bli kjent med de
italienske meldeprinsippene — og selv
om våre to spesialnumre i høst har
gjort det nødvendig med et lite opp-
hold i denne serien, fortsetter den for
fullt fra nå av. Av andre nyheter kom-
mer en ny og — såvidt vi forstår —
fantastisk god slemkonvensjon som
bl. a. Jan Wohlin er meget interes-
sert av.

Leserne skal vite at det er dem selv
som gjennom sine abonnements har
gjort det mulig for «BRIDGE» å holde
sin linje og det er morsomt for redak-
tør og medarbeidere å notere den
fremgang «BRIDGE» har hatt. Med
dette nummer følger en postgiroblan-
kett for å gjøre det lett både for
abonnenter og forlaget å ordne for-
nyelsene. Samtidig er det naturligvis
meget hyggelig om f. eks. Deres mak-
ker også ble abonnent. Kan hende han
kunne trenge noen friske impulser —
eller hva mener De? I samme forbin-
delse henleder vi klubbens oppmerk-
somhet på våre fordelaktige klubb-
abonnemeter, som alle interesserte
vil kunne få nærmere opplysninger om
ved direkte henvendelse til Engens
Forlag. Endelig minner vi om vårt po-
pulære samarbeide med «Dansk Brid-
ge» som gjør det mulig å skaffe våre
abonnenter det fordelaktige felles-
abonnementet. Både i Norge og Dan-
mark er det mange som benytter seg
av denne sjansen til å holde to brid-
geblader til en så rimelig pris som
kr. 25.— pr. år.

Eliteturneringen i Oslo ble vunnet
av Leif Christiansen—Leif Nielsen som
ledet det alt vesentlige av turneringen.
Deres hårdeste konkurrenter var Gun-
ner Johansen—Odd Larsson som tok
en fortjent annenplass.

NR. 10 - 1960

Redaksjon:

Finn Myhrer
Leif Nielsen
Helge Vinje

Redaktør:

William B. Herseth
Tlf. 44 35 30
sikrest kl. 17—18.

BRIDGE

Faste medarbeidere: Rolf B. Amundsen, Alesund, Asbjørn Baltzersen, Drammen,
John Bie, Stavanger, Otto Bolseth, Bergen, Alf Gulbrandsen, Oslo, Randi Herseth,
Oslo, Håkon Hoel, Harstad, Arne Hofstad, Trondheim, Bjarne Mathiesen, Åle-
sund, Egil Rønneberg, Oslo, Oddm. Sjursen, Hamar, Kristian Svenning, Narvik,
Knut Palmstrøm, Drammen og Knut With, Kragerø.

Utgis av Aasm. Engens Forlag A/S, Universitetsgt. 7, Oslo.
Postboks 801. Telefoner: 33 55 19 - 33 44 65 - 33 28 16.

Italienske kommentarer

*I det italienske bridgemagasinet
finner vi på fremtredende plass
en stor artikkel av Angelo Tra-
canella, som var leder for det
italienske laget under dets Nor-
gesturné. Da vi mener at det kan
ha sin interesse å se italienernes
vurdering og oppfatning av sin
tur, bringer vi her et sammendrag
av Tracanellas store artikkel med
bibehold av hans farverike syd-
landske stil.*

Med vår ubarmhjertige «administra-
tor» fru Tracanellas tillatelse, begyn-
ner han sin artikkel, nedtegner jeg her
rapporten om vårt representative lags
bevegde Norgestur. Runder, middager,
hoteller og fly, skåler og applaus, kort
sagt hele det apparatur som er vanlig
ved slike turer, men med et viktig og
vesentlig tillegg: Vi får forståelsen av
hvor meget vårt spill teller i et sivil-
isert og gjestfritt land og med fornyet
glede ser vi hvorledes det «Blå lag»
har gitt enda et bevis på sin menne-
skelige verdi. Bravo.

Eiter å ha skildret flyreisen og fly-
ruten heter det:

Fin mottagelse, blomster til fru Bella-
donna, stor kortesje av privatbiler, rask
installering i hotellet og umiddelbart

etterpå pressekonferanse i Norsk Brid-
geforbund med mange journalister og
forskjellige andre tilstedeværende. Vel-
dig hyggelig velkomsttale av president
Halle, kort (?) svartale av laglederen,
som mer enn noensinde var skamfull
over ikke å beherske engelsk. Min ita-
lienske tale oversatt av hr. Herseth.
Applaus, håndtrykk og en uendelighet
av fotografer. Etterpå middag på Fras-
cati med flere taler og nye fotografer,
applaus og hygge. På hele reisen var
D'Alelios utmerkede kjennskap til eng-
elsk uvurderlig for oss.

Neste dag var fridag. Kl. 9 kom den
elskverdige guiden Otto Berggrav og
hentet oss til besøk ved interessante
monumenter, Holmenkollens skihopp,
havnen, Nasjonalteatret, Stortinget osv.
En meget hyggelig mann, verdifull i en-
hver situasjon og et glimrende binde-
ledd i alt som angikk Bridgeramaet.
Så fortsatte vi til Sundøya, 45 km. fra
Oslo, en pittoresk innsjø, tre biler.

Landskampen Norge—Italia ble spilt
i Oslo Handelsstands lokaler, som tar
over 300 tilskuere. Utmerket arrange-
ment, tallrikt og veldisiplinert publi-
kum (ja den rosen fortjener vårt gode
og saklige publikum helt ut) virkelig
sporty bridgemiljø. Bridgerama, som
fulgte oss pr. fly under hele reisen og

alltid fungerte perfekt. Så følger spillernes oppstilling i de forskjellige rundene, runderesultatene og sluttresultatet. Men det springer vi forbi for det er jo gammelt kjent stoff for våre lesere. Og tilslutt sier han om landskampen:

Applaus, gratulasjoner, taler (med tilsvarende oversettelser) stor middag på Frascati med flere taler, applaus og fotografering.

Slik sluttet den første del av Norges-turen, den offisielle delen. Lagets moral var utmerket, enda vi ikke var helt tilfreds med det avsluttende resultatet, som burde ha vært bedre. Men det var nå tross alt en opplagt seier. Det var imidlertid en sann glede å være vidne til det beundringsverdige samhold innen laget, dets disiplin og lagånd. Og de norske spillerne viste seg hele tiden som de beste motstandere, korrekte og elskverdige under enhver situasjon, så kampene ble gjennomført i en sympatisk og vennskapelig atmosfære.

Så skildret han turen rundt kysten. Stavangers «sjørestaurant» og nederlaget som han går lett henover med følgende kommentar: Negativ kamp for italienerne på en ikke så god dag.

Videre til Bergen hvor han noterer «dårlig vær» og skildrer kampen med et tallrikt, interessert, entusiastisk og disiplinert publikum.

Og neste stasjon Alesund med utflykt til den vakre omegn med strålende utsikt over fjorden og øene. Senere middag hos Vegsund med skåler, foto og tallrike taler.

I Trondheim var han meget interessert i besøket i musikkmuseet, som han betegner som meget interessant og skildrer så kampen for et meget stort publikum. Deretter den vanlige festlige avslutning med middag taler etc.

Tilslutt retur til Oslo, hvor «pappa» Nielsen, (N. M. kallet) serverte en førsteklasses lunsj — nesten på italiensk maner, konstaterer Tracanella.

Og så slutter han det offisielle referat med følgende ord:

Jeg er nødt til som referent å uttrykke min fulle tilfredshet med våre venner de italienske spillerne for eksempel oppførsel under alle kam-

pene, for maksimum innsats og for en ånd av disiplin og hegvenhet overfor flagget. Å være kaptein for et slikt lag er ingen anstrengelse, bare en fornøyelse. Og jeg må atter gi våre norske venner — i første rekke president Halle, sekretær Larsen, teknikeren Berggrav og den utrettelige frk. Amundsen samt alle de andre som bidro til å gjøre oppholdet i Norge så behagelig for oss — vår inderlige takk for den storslåtte gjestfrihet og for de hyggelige og vennlige mottagelsene og ikke å forglemme alle de oppmerksomheter de overøste oss med. Til pressen sender vi vår takk for dens vennlige omtale av de italienske spillerne, for de tallrike og korrekte referater. Reisen til Norge vil alltid forbli i vårt minne som et levende og uforglemmelig besøk hos sanne venner i et usedvanlig gjestfritt land.

Etter denne del av artikkelen går Tracanella over til å omtale parturneringen hvis tekniske standard og arrangement han er tydelig imponert av.

De tekniske bestemmelsene var virkelig originale og virket med en sjelden presisjon, begynner han. Så skildrer han turneringsformen (barometer) og understreker poenget: at hvert par hele tiden har oversikt over sin og konkurrentenes stilling. Han konkluderer med at turneringen var meget vellykket etter komplisert og strevsomt forarbeide og avslutter med å si at de to beste italienske pars plaseringer (som nr. 2 og 5) kan betraktes som tilfredsstillende.

Gullsmed H. A. Neerbye

ALT i GULLSMEDVARER

Godt utvalg i bridgepremier

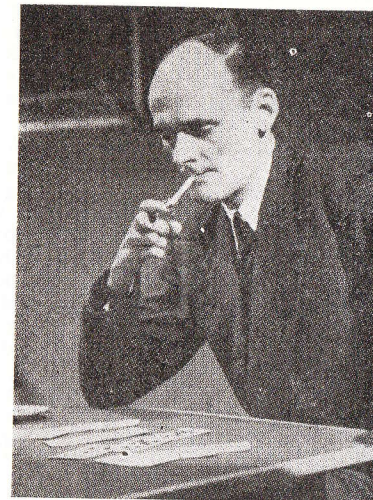
Torggt. 2 - Oslo - Telefon 33 32 35

«TOPPSCORE MED TERENCE»

Terence Reese:

Uheldige
eksperter
finnes alltid

ENERETT FOR NORGE

Den som har lest S. J. Simons bøker, husker sikkert den typen som han døpte: «Den Uheldige Ekspert». Det er spilleren hvis manøvrer er dobbelt instruktive fordi de viser hvor dumt det er å gjøre det riktige på det gale tidspunkt og som derfor inneholder en finfin trening i korrekt analyseteknikk: Vel er «Den Uheldige Eksperts» analyser alltid «riktige», men de forekommer bare aldri i det riktige øyeblikket. Her ser De ham som min motstander i en robberbridge:

Syd gir. Alle i sonen:

♠ Kn 942	♠ 10 8 6 5
♥ D 9 3 2	♥ 10 8 5
♦ E 9 5	♦ 6 3
♣ 6 4	♣ E 10 5 3

♠ ED 3	♠ K 7
♥ Kn 7 6 4	♥ EK
♦ 7 4	♦ KD Kn 10 8 2
♣ K Kn 8 2	♣ D 9 7

N	
V	Ø
S	

Jeg satt Syd og åpnet med 1 ruter. Nord svarte 1 hjerter og jeg fortsatte ikke særlig elegant med 2 grand. Makker høynet til 3 grand.

«Den Uheldige Ekspert», som satt på Vests plass, startet med kl. 2. Øst stakk med Esset og da han av tidligere korrekser fra «Den Uheldige Ekspert» hadde lært at det var hans plikt å returnere fjerde høyeste i farven, spilte han kl. 3 tilbake. Min Dame ble stukket med Kongen og «Den uheldige Ekspert» fortsatte med Knekten. Etter et hurtig overblikk over situasjonen var han fullstendig klar over at han kunne ta beten med sp. Ess, men en slik enkel spilleføring lå under hans verdighet når han så sjansen til større fortjeneste. Derfor returnerte han fjerde høyeste kløver til makkers tier.

I mellomtiden hadde blindemann kastet en spar og en hjerter. Legg merke til at det ville være en betydelig feil å kaste en ruter, for hvis motstanderen skulle skifte til ruter, er det umulig å ta 9 stikk i de røde farvene.) På fjerde kløver var jeg tvunget til å kaste en spar fra egen hånd.

Nå var Øst — som alle uheldige eksperters makker — ikke helt på høyde med situasjonen. Han husket mitt hopp til 2 grand i annen melderunde, og han syntes det var like naturlig å spille hjerter som spar. Det gjorde han og dermed hadde jeg mine 9 stikk.

«Den Uheldige Ekspert» hadde sin analyse klinkende klar før makker hadde sagt et eneste ord:

— Du skulle da ikke kunne unngå å finne mitt ess, for det må da være helt innlysende at spilleren er lang i ruter. Hvis jeg hadde hatt hj. Ess, så kunne det da ikke være noen som helst grunn for meg til ikke å ta beten. Det er klart at når jeg lar deg komme inn på fjerde kløver, så er det fordi du skal spille gjennom spilleren og det må få deg til å forstå at det er Sp. E D jeg sitter med.

Perfekt analyse! Som De forstår var det ikke uvitenhet som hindret ham i å ta for sp. Ess når han var inne. Han er en artist, en perfekt artist, som venter at hans makker skal spille en bridge av samme kvalitet.

SKVIS I RESERVE

De to neste eksemplene i denne serien kommer fra ukjente lesere av min bridgespalte i avisene. Den første skrev:

«For en gangs skyld gjennomførte jeg et virkelig flott spill, men resultatet ble at jeg gikk bet i en storeslem som min bestemor* ville ha vunnet.»

La oss se om han spilte så godt som han selv trodde.

Syd gir. Alle i sonen.

♠ E 7
♥ E 10 2
♦ EK 8 7 5 2
♣ E 3

♠ 6 3
♥ 9 8 4
♦ D 9 6 4 3
♣ K 10 2

♠ 9
♥ K D Kn 7 5
♦ Kn 10
♣ Kn 7 6 5 4

♠ K D Kn 10 8 5 4 2
♥ 6 3
♦ —
♣ D 9 8

Er hun i familie med Odd Kristiansens berømte bestemor? Setterens.anm.

Syd åpnet med 4 spar. Etter rutinemessig god gammel Blackwood lot makker ham spille 7 spar.

Vest startet med hj. 9 og blindemanns Ess tok stikket. Syd fant ut at han trengte et langfarvestikk i ruter for å få sin kontrakt og fortsatte derfor med ru. E K og stjal tredje ruter med høy trumf. Da ruterne satt fordelt 5—2, måtte Syd ha en ekstra innkomst hos blindemann. Derfor knep han med sp. 7 første gang han trumfet — og Øst fikk til sin overraskelse stikk for sin single sp. 9. Østs replikk da han tok beten gjorde ikke åket lettere å bære for «Den uheldige Eksperten». Øst sa nemlig:

— «Et overraskende stikk, særlig i betraktning av at jeg holdt på å sette i sp. 9 på tredje ruterspill for det tilfelle at makker skulle sitte med sp. Kn 10 x!»

For å komme tilbake til hovedproblemet: Synes De at Syd spilte virkelig godt?

Nei, han overså et poeng. Det er riktig å toppe ruterfarven, før han trumfet tredje ruter. Men når det så viser seg at Vest er lang i ruter, er det en sjanse for skvis hvis han sitter med kl. K. Etter at ruterfordelingen er klarlagt vil det beste spillet være å spille spar til esset. Hvis nieren faller (som i dette tilfelle) får spilleren nok innkomster til å godspille ruterfarven. Hvis derimot sp. 9 ikke faller, har spilleren fremdeles skvisen i reserve.

Den neste innsenderen har jeg langt mer sympati for.

— «Jeg vet at det er en god gammel tradisjon å gjøre «uheldige eksperter» til latter, skrev han, men den gang

Lege Storm Herseth

Spesialitet: *Lungesykdommer*
Kontortid 12—14 og etter avtale
Torggata 13 — Telefon 41 10 75

gir De meg sikkert rett i at jeg var uheldig, selv om jeg langtfra regner meg som noen ekspert».

Syd gir. Ingen i sonen.

♠ D 5 2
♥ K 7 4
♦ 10 5
♣ K D Kn 10 2

♠ 10 8 4
♥ D 9 8
♦ D 7 6 3 2
♣ E 8

♠ Kn 9 7 3
♥ Kn 10 6
♦ E Kn 8
♣ 6 5 4

♠ E K 6
♥ E 5 3 2
♦ K 9 4
♣ 9 7 3

Innsenderen satt Vest og spilte ut ru. 3 mot Syds 3 grand kontrakt. Øst stakk med Esset og returnerte Knekten. Syd var ingen tilhenger av lasjering og stakk derfor med Kongen for å angripe kløverfarven.

Tenk Dem nå i Vests sted, når De stikker med kl. Ess. Han savner ruter 9 og ruter 8. Siden spilleren stakk annen ruterrunde, sitter de sannsynligvis på samme hånd — enten hos Syd eller Øst. Hvis det er Syd som har begge ruterne er det lite sannsynlig at kontrakten kan betes. Men verre er det hvis makker har begge to, for da vil farven bli blokert om Vest fortsetter med ru. Damen. Eneste betesjanse er i så fall å trekke liten ruter istedetfor damen.

Det er liten grunn til å fortsette historien, leserne vil sikkert regne ut hva Vest fortsatte med.... Men ett eller annet sted må den inneholde en moral.

HODEKULS I ULYKKE!

I det siste eksemplet var det meg selv som var den uheldige ekspert i bokstavelig forstand, og ikke bare i ironisk betydning, det skal være sikkert og visst. Det dreier seg om et spill som forekom i Turin — i kampen mellom England og Canada. Og for å gjøre det hele enda verre så var det et av de spillene som ble vist i Bridgermaet.

Syd har gitt. Ingen i sonen.

♠ 6
♥ K Kn 10 6 3
♦ E 7 4
♣ E D Kn 4

♠ D 7 3
♥ D
♦ K Kn 9 5 3
♣ 10 9 7 3

♠ E Kn 9 8 5 2
♥ 8 7 5 2
♦ 10 6 2
♣ —

♠ K 10 4
♥ E 9 4
♦ D 8
♣ K 8 6 5 2

Ved mitt bord gikk meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
Reese	Kehela	Schapiro	Murray
1 kl.	—	2 hj.	2 sp.
—	4 sp.	5 kl.	—

Vest startet med liten spar og Øst returnerte ruter. Da Øst uten tvil ville ha angrepet ruter enten han sitter med Kongen eller ei, prøvet jeg damen. Vest dekket med Kongen og blindemann tok Esset. På første trumfspill viser så Øst renons.

Situasjonen er ikke udelt behagelig og krever et nærmere studium. Sitter hjerterne 3—2 er det tilstrekkelig å finne hj. Dame. Men Vests hopp til 4 spar varsler en singelton et eller annet sted — meget sannsynlig i hjerter. Hvis Øst har D x x x kan spilleren bare ta finessen en gang, for han skal dekke sin tapende spar med stjeling på bordet. Syd trenger 2 innkomster på hånden: 1 for å stjele spar og 1. for å ta ut motpartens trumf. Derfor må det spilles ruter. Vest stakk og returnerte farven til stjeling hos Syd. Sp. 10 ble stjålet med kl. 4, blindemanns trumfhonnører ble spilt og stillingen var:

♠ —
♥ K Kn 10 6 3
♦ —
♣ —

♠ D
♥ D
♦ 5 3
♣ 10

♠ Kn
♥ 8 7 5 2
♦ —
♣ —

♠ K
♥ E 9 4
♦ —
♣ K

○ Sinsen Bridgeklubb 20 år ○

STYRET I JUBILEUMSÅRET. Sittende: Aslaug Aaslund, nestformann, Øivind Andresen, formann, Jan Dørumsgaard, kassører. Stående: A. B. Kristiansen, varamann, Sofus Winger, oppmann, Alf Fredriksen, sekretær, Magnus Andreassen, materialforvalter. Varamann Eugen Lamer var fraværende da fotografiet ble tatt.

Vi vil med glede etterkomme redaktørens ønske om en liten historikk i anledning Sinsen Bridgeklubbs forestående 20-års jubileum.

Den 4/12 har Sinsen Bridgeklubb bestått i 20 år. Jubileet vil bli markert ved en lagturnering på Grand Hotel 7.—8. januar. Vi vil søke å legge opp en kvalitetsturnering med mønstring såvidt mulig av de beste lag i Norge så langt nord som til Inntrøndelag. Al-

lerede nu kan vi glede oss over tilsagn om deltagelse fra en rekke av våre uten- og innenbys elitelag.

I sin opprinnelse er Sinsen en drabantby-klubb. Da Bernhard Andberg og Karl Braathen tok initiativet til å starte klubben lå nemlig Sinsen-distriktet utenfor de gamle bygrenser i Oslo. Klubbens vekst og mangel på høvelige lokaler medførte riktignok at vi senere måtte slå opp våre pauluner på an-

Nå gikk jeg min undergang imøte. Jeg tok finessen med hj. 9 — og Vest kunne innkassere 3 bet!

Nyheten ble gitt av kommentatoren ved vårt bord ut til Ramapublikumet. Et øyeblikk etter ringer telefonen, vi oppfatter bare en serie hurtige italienske eksplosjoner, hvoretter vi blir anmodet om å bekrefte resultatet: 3 bet.

Senere fikk vi vite at publikum var blitt fullstendig forvirret ved opplysningen om at Syd i lukket rum hadde spilt 6 kløver og vunnet 6 trekk etter samme utspill og samme ruterskift. Ja, det er et merkelig trekk ved dette spillet:

Spiller man 6 kløver nytter intet hvis Øst har hj. Dxxx. Ved det andre bordet spilte derfor spilleren hj. Ess i første hjerterrunde.

dre kanter av byen, men selv om medlemmene idag for en stor del er fra andre distrikter, regner vi med at selve kjernen blant klubbmedlemmene fortsatt sogner til Sinsen.

Dette med drabantby-klubb har vi dvelt litt ved, idet vi håper det må tjene som en spore for dem som enten har startet — eller omgås med planer om å starte — en bridgeklubb i de mange drabantbyer som i de senere år er dukket opp omkring Oslo og andre byer i landet.

Allerede i 1941/42 våget vi spranget ut i det store, ukjente ved å stille et lag i kretsseriens C-gruppe. Våre helt urutinerte spillere deltok med vekslende hell i disse turneringer, inntil rutinen kom etterhånden og vi i 1946/47 omsider rykket opp blant «de store gutta» i A-klassen. Siden dengang har våre spillere hjemført 6 kretsmesterskap for lag.

I 1945/46 deltok vi så for første gang i NM for lag, og det var fem stolte og lykkelige Sinsen-gutter som kunne vende hjem fra Bergen med vårt første lagmesterskap i lommen — uten ett eneste tap! Ialt kan vi nu se tilbake på 8 norgesmesterskap for lag, nemlig i 1946, 1948, 1950, 1953, 1954, 1957, 1958 og 1960.

Av Sinsen-spillere har 6 forskjellige hjemført NM for par og 4 OM for par. 6 forskjellige spillere har vunnet Eliteturneringen i Oslo, og blant klubbens medlemmer finner vi 7 nordiske mestere. Forbund og krets har i årenes løp betrodd oss mange representasjonsoppgaver i Europamesterskap, landskamper og bykamper. Det er blitt seire — såvelsom nederlag. Men viljen til å løse oppgaven på beste måte tør vi si var der — alltid.

Naturlig nok har de mange fine resultater i disse 20 år gitt oss mange stolte øyeblikk og store stunder. Men måtte vi aldri tape det faktum av syne, at den største verdi bridgen som hobby byr oss tilhengere av alle dyktighetsgrader og nær sagt av alle aldre er de utallige små hyggestunder og den idag akk så nødvendige avkobling. I de senere år har vi hørt så meget om fritidsproblemer, hva nå det enn måtte være!

Øivind Andresen.

I tilknytning til Sinsenformannens artikkel skal vi gi noen opplysninger om arrangementet av jubileumsturneringen. Det blir alle tiders turnering med et premiebord på — hold Dem fast — tilsammen kr. 13 500. Klubben stiller selv 10 lag basert på oppnådde poeng i klubbens turneringer de 2—3 siste årene. Bl. a. et lag som heter «Gamle Norgesmestre» hvor en får anledning til å se Eilif Andersen—Haugen og John Knudsen—Bjørn Larsen i aksjon igjen. Ellers blir det 2 internasjonale damelag, Oslo Bridgekrets med lag, Oslopresen med laget Bruv—Wagle, Haagensen—Sparre, ABC, Akademisk, Astra, Blommenholm, Duplikatklubben, Faresonen, Kløverknekt, Nobis og Sparni. Videre Aust-Agder. Bergen, Drammens Bridgeklubb, Fredrikstad, Gjøvik, Grand, Ogdal, Sandefjord, Skien, Stavanger, Strømmen, Trondheim, Tønsberg og Vito.

Det blir nok sus over jubileumsturneringen 7.—8. januar i den nye Rokkosalen i Grand Hotell hvor selve jubileumsfesten også går av stabelen lørdag 7. januar kl. 19.

Oslo-triumf i Lillehammer

Sørensen—Gunnar Johansen fra Sinsen vant årets Lillehammercup. Svendsen—Johansen fra Saturn tok straks ledelsen og beholdt den gjennom størsteparten av turneringen, til dels med stor margin på de nærmeste konkurrenter. Men mot slutten seg Sinsenparet ubønnhørlig innpå og kunne avslutte med en solid seier.

Turneringen ble greitt avviklet på Victoria Hotel.

Det ble delt ut 11 flotte premier.

1. Sørensen—Johansen, Sinsen 2009
2. Svendsen—Johansen, Saturn 1944
3. Engen—Schroder-Nielsen O.H.F 1875
4. Myhrer--Kristiansen OHF-Astra 1826
5. Sæther—Magnussen OHF-Astra 1811
6. Moen—Prøven, Gjøvik 1776
7. Hessen—Aasbakk, Otta 1750
8. Magnussen—Moe, Lillehammer 1746
9. Solheim—Johansen, Gjøvik 1743
10. Rebne—Hoberg, Gjøvik 1742
11. Jensen—Knapp, Gjøvik 1738

te seg inn på hj. K. Deretter kastet han sin kløvertaper på ru. K og knep med spar 10. 12 stikk.

Analyse: Her var det ikke meget stas med svak 2-åpning som faktisk slo knock out på Strøm. Det er et anerkjent prinsipp ved alle svake 2-åpninger at gjentagelse av farven på laveste mulig nivå viser minimumsåpning. Jeg kjenner ikke parets stil i detaljer, men under forutsetning av at de spiller som her angitt, kan ingen bebreide Strøm for at han ikke ser noen slem. Viser Høie hjertertilpasning med 2 grand (som etter 2 hjerter fra makker viser støtte) eller han sier 3 kløver for å vise god åpning, får Strøm sjansen. Som det gikk vant svenskene fortjent sine 5 poeng. Spillet viser at svake 2-åpninger kan være vanskelige å hanskkes med. Bruker derimot paret 2 gr. for å vise minimumsåpning må det være Vests sak å gå videre etter 3 ruter.

Runde 2. Spill nr. 24. Vest gir. Ingen i sonen.

♠ K 95
♥ 765
♦ D 762
♣ 1082

♠ D 106
♥ 983
♦ EK Kn 85
♣ 74

♠ Kn 872
♥ ED Kn 10
♦ 1043
♣ K 6

♠ E 43
♥ K 42
♦ 9
♣ ED Kn 953

I det lukkede rommet ble det en ren sirkusforestilling som man ikke skulle tro kunne inntreffe i en landskamp. Strøm som Vest åpnet med svake 2-ruter. Kamras som Nord og Høie som Øst passet. Hansson meldte 3 kl. som Syd, hvilket Kamras må ha tatt for opplysende dobling siden han sa 3 ru.. med sin svake hånd. Hansson fortsatte med 3 hj. som ble passet rundt. 6 stikk ble resultatet.

I det åpne rommet åpnet Gunnar Johansen i fjerdehand med 1 kløver. Anulf som Vest sa 1 ruter. Larsson pas-

set og Lilliehøok sa 1 hj. Johansen sa 2 kl. og Lilliehøok høynt sin makker til 2 ruter. 3 kløver fra Johansen avsluttet meldingsforløpet. Anulf startet med ru. E og skiftet til hjerter da han fikk se bordet. Lilliehøok tok Esset og returnerte hj. D. Gunnar Johansen stakk med Kongen, gikk inn på sp. K og tok kløverfinessen. 3 trekk.

Analyse: Den svenske galoppen i det lukkede rommet viser hvor nødvendig det er å ha forsvaret mot svake 2-åpninger klart. Stort mere er det ikke å si om den katastrofen. I åpent rom forløp alt normalt og de 4 EBL poeng Norge vant var fortjente.

Runde 3. Spill nr. 1. Nord gir. Ingen i sonen.

♠ K 98
♥ 872
♦ E 109843
♣ 4

♠ 107
♥ D Kn 109
♦ D 6
♣ 98763

♠ Kn 532
♥ 654
♦ Kn 72
♣ K 105

♠ ED 64
♥ EK 3
♦ K 5
♣ ED Kn 2

I åpent rom meldte nordmennene slemmen slik:

Nord	Syd
Høie	Strøm
2 ♦	2 ♠
2 gr.	3 ♣
3 ♦	4 gr.
5 ♦	6 ♦

Mens svenskene i lukket rom meldte slik:

Nord	Syd
Wohlin	Hjertstrand
—	2. gr.
3 ♣	3 ♦
5 ♦	6 ♦

De konvensjonelle svarene la her kontrakten hos Syd.

Høie vant sin kontrakt. Han fikk ruter ut og trumfet 2 ganger. Så spilte han på følgende sjanser: Sparsits 3—3, kløver kongen tredje (idet han stjal 2

kløver) hvilket lyktes og slemmen sto. I reserve har han enda sjansen at 4 spar sitter sammen med 3 trumf (gi Øst en kløver mer og en hjerter mindre).

Hjertstrand gikk bet. Han fikk hjerterutspill, trumfet og prøvet sparsjansen. Da den ikke holdt bestemte han seg til å spille på at Vest hadde kl. K og knep den gale veien. 1 bet.

Analyse: Her er det et rent spilleproblem, så spillet bør ikke tas til inntekt for de svake 2-åpningene. Legg merke til Høies 2 grand i annen melderunde. Han har jo en minimumshånd og hvis paret bruker 2 grand som avslag, må spill nr. 21 i runde 2 vurderes under hensyntagen hertil.

Runde 3. Spill nr. 4. Vest gir. Alle i sonen.

♠ 652
♥ EK 9763
♦ 3
♣ K 92

♠ KD 987
♥ 1085
♦ E 2
♣ 86

♠ 103
♥ D 2
♦ Kn 8765
♣ D 1043

♠ EK
♥ K 4
♦ KD 1094
♣ EK 75

Uavgjort spill. I åpent rom åpnet Strøm som Syd med 1 grand og Høie svarte 4 hj. som ble vunnet med 5 trekk. I lukket rom åpnet Eide som Vest med 2 spar som ble passet rundt til Syd. Syd sa 2 grand og Nord 3 grand. Også her med 11 stikk. Grunnen var den at Eide startet med sp. 9, hvilket ga Syd 2 sparhold. Finner han honnørutspillet i spar, skal en være synsk for å få 5 trekk. Ikke alene skal hjerterfarven toppes, men hva verre er: kl. 9 må få løpe i annet kløverspill — med største risiko for at Vest kan komme inn. Det er en temmelige usannsynlig variant. Svenskenes sjansesstil med 3 grand her, kunne altså ha kostet 1 poeng.

Runde 3. Spill nr. 8. Vest gir. Ingen i sonen.

♠ K 952
♥ D 76
♦ 86
♣ KD 73

♠ E 4
♥ K 85
♦ K 97542
♣ Kn 9

♠ 1087
♥ Kn 1093
♦ D Kn 3
♣ 1062

♠ D Kn 63
♥ E 42
♦ E 10
♣ E 854

I åpent rom åpnet Strøm som Syd med 1 kl. Vest gikk inn med 2 ru. Høie sa sa 2 sp. og Strøm 4 sp. Med riktig eller heldig plassering av hj. K sto kontrakten.

I lukket rom åpnet Olaf Eide som Vest med 2 ruter som ble passet rundt til Syd. Han doblet og Nord svarte 2 spar som ble kontrakten. 10 stikk og 4 EBL-poeng til Norge.

Analyse: Nord-Syd har speilbilledfordeling hvilket vel må kunne karakteriseres som uheldig. Til gjengjeld er hj. K heldig plasert. Med 27 Gorenpoeng bør utgangen meldes, men Eides 2-åpning vanskeliggjorde situasjonen for Wohlin—Hjertstrand. Passer Eide vil Syd komme til å åpne med 1 grand (15 poeng var parets minimum for grandåpning) og da sørger nok Wohlin som Nord for å melde utgang med 10 honnørpoeng og 1 fordelingspoeng.

Runde 3. Spill nr. 19. Syd gir. Øst—Vest i sonen.

♠ D 62
♥ K
♦ D 853
♣ Kn 9765

♠ 105
♥ ED Kn 975
♦ Kn 106
♣ 108

♠ E 873
♥ 82
♦ K 2
♣ EK 432

♠ K Kn 94
♥ 10643
♦ E 974
♣ D

I åpent rom åpnet Lilliehøok som Øst med 1 kl. Strøm som Syd dobbel og Anuf (Vest) svarte 2 hj. som ble pas-set ut. Resultat 2 trekk.

I lukket rom åpnet Eide som Vest med 2 hj. som Skaug hevet til 4. Wohlin fant frem til et vemmelig utspill: ru. 3, men Eide valgte riktig og la lavt på bordet. Hjerterstrand kom inn på ru. E og skiftet til kl. D. Øst kom inn og tok ru. K for å få dekning for tredje ruter ved stjeling. Så fortsatte Eide med kl. E, men Hjerterstrand stakk og ga li-ten hjerter. For å gardere ruterstjelin-gen på bordet gikk Eide opp med Es-set og Kongen stupte. Eide hadde jo god peiling på kløver og ruter hos Nord. Sitter hjerteren 4—1 kan han bare vinne med singel Konge hos Nord. Har Nord K x er det intet å gjøre. 6 EBL-poeng til Norge.

Analyse: Normalt bør utgangen stå med 1 spartaper, 1 rutertaper og 1 hjertertaper — eller med hj. K i saks og 2 rutertapere. Her ser vi de svake 2-åpninger fra en ny side hvor makker på sidehonnørstyrke kan gå i utgang fordi åpningen viser at trumffarven er god nok hos åpneren.

Runde 4. Spill nr. 9. Øst—Vest i so-nen.

♠ D 10
♥ E 6
♦ Kn 10 9 6 4 2
♣ Kn 6 4

♠ E Kn 9 8 6 3
♥ K 9 7
♦ D
♣ 9 7 3

N	Ø
V	S

♠ K 7 5 4
♥ D 10 5 4 2
♦ 8
♣ K D 10

♠ 2
♥ Kn 8 3
♦ E K 7 5 3
♣ E 8 5 3

I åpent rom åpnet Høie som Nord med 2 ru. Wohlin som Øst sa 2 hj. og Strøm som Syd hoppet rett i 5 ru. Wohlin spilte ut kl. K. Syd kom inn og tok ut trumfen, men da Wohlin i tide skiftet til hjerter måtte Høie gå 2 bet.

I lukket rom gikk meldingene slik:

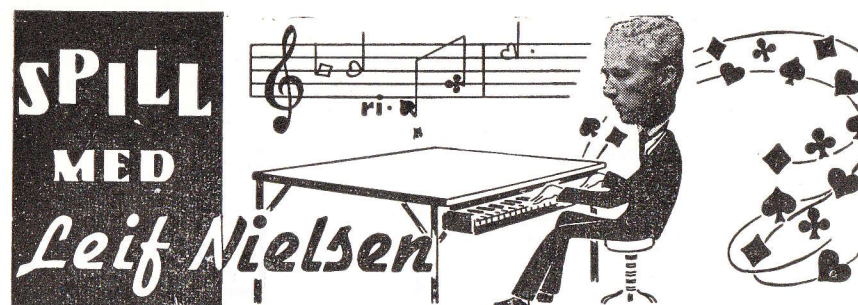
Nord	Øst	Syd	Vest
Lilliehøok	Johansen	Anuf	Larsson
—	—	1 ♦	1 ♠
3 ♦	3 ♠	4 ♦	—
—	4 ♠	—	—
5 ♦	Dobl.	—	—

Her kommer spar ut og da forsvarer ikke i tide angrep hjerterfarven, forsvant Nord's hjertertaper på kløver. I dobbel bet ga uavgjort spill.

Analyse: Legg merke til Høies 2 ru-teråpning i dette spillet og sammenlign de forskjellige svake 2-åpninger. Det er tydelig at Sinsenspillene er mere so-lide i sine krav til trumfen. Det beror jo på stilen til de forskjellige par, men sammenlikningen er interessant. Utviklingen er også morsom å studere. Strøms direkte hopp til 5 ru. er van-skeligere å doble enn svenskenes forsøk på å slippe å spille mer enn 4 ruter i det lukkede rommet. Hadde motspillet i lukket rom vært patent, ville vi vun-net 3 EBL-poeng på spillet.

Enhver får selv velge om han liker å spille med svake 2-åpninger eller ei. Det er en smaksak og et spørsmål om hvilken stil som passer best for de forskjellige par. Personlig spiller jeg med svake 2-åpninger og liker dem meget godt. Men derfor respekterer jeg fullt ut dem som foretrekker å bruke sterke 2-åpninger. Men det er jo til å ta og føle på at svenskenes som ikke bruker svake 2-åpninger ikke hadde en eneste 2-åpning, såvidt jeg vet i hele matchen.

Objektivt sett førte ikke alltid de svake 2-åpninger til beste kontrakt. Det fremgår tydelig nok av spillene. Men de rev opp svenskenes EFOS stil og skapte situasjoner som ikke var så rent lette å ta hånd om på riktig måte. Men først og sist viser spillene at svake 2-åpninger ikke er noe ufarlig leketøy som en uten videre kan innlemme i sitt repertoar. De må justeres nøye og brukes presist — ellers blir det altfor lett lapskaus.

Spill fra Oslo-mesterskapet

Oslo-mesterskapet for par har vel nå utspilt sin rolle i den nåværende form. Det vises best ved den dårlige deltagelse som har vært de senere år, og da særlig i år, da ca. 1/3 av deltagerne kom i finalen. Vi håper og tror at fra neste år vil O-M for par bli en del av NM for par, som tidligere. Det forhindrer ikke at det i finalen var mange interessante spill, men resultatene var ualminnelig ujevne, for å være sikker på god score måtte man helst ha ekstraordinære plusser, som f. eks. 530, 670 eller allerhelst + 1400, forøvrig burde man helst få ca. 2 stikk for meget i både spill og motspill. Det første spillet jeg vil vise kan ha interesse både når det gjelder melding og spill:

♠ K 4
♥ K D Kn 9 4 2
♦ 7
♣ D 8 7 4

N	Ø
V	S

♠ E 8 7 2
♥ E 10 3
♦ E 9 4
♣ E K 3

Øst er giver, og Ø/V får melde i fred, hvorledes vil De melde?

Sluttkontraktene var meget forskjellige, de varierte fra 4 hjerter til 7 grand. Det er i dette tilfelle ikke noe problem å få 7 trekk i hjerter, (som vel er den beste kontrakt), da hjerterfargen er fordelt 2—2 hos motparten, men så er det dette med differensen på 10 mellom farge og grand som frister, og 7 grand er ikke uten sjanse. Sitter kløveren 3—3 er det lett, (den

satt 4—2 her), men ellers er det visse sjanser på skvis, ihvertfall pseudoskvis, for det er ikke lett for N/S å holde riktig i sluttspillet. Det værste utspill er naturligvis ruter, da forbindelsen til en eventuell dobbelt-skvis straks blir forpurret. Ved vårt bord var utspillet ganske originalt, syd spilte ut kløver 9 fra 10, 9, 6, 2, og det kunne blitt vellykket, idet det nå kan se ut for Ø som fargen sitter fordelt, men syd kastet så villig de andre fargene på alle hjerterne, så øst fikk sin kontrakt ved tilslutt å finesse med kløver 8. Med spar ut er det ganske interessant å se på de forskjellige sluttposisjoner som oppstår etter Nord's og Syd's kast.

Det neste spill viser hvor viktig det kan være å finne riktig utspill:

♠ D Kn 8 5
♥ E D 8 4 2
♦ 7
♣ K 5 4

♠ 10 9 6 4
♥ K 10 6 5
♦ E
♣ E D Kn 6

N	Ø
V	S

♠ 3
♥ 7 3
♦ Kn 8 6 5 3 2
♣ 10 9 8 3

♠ E K 7 2
♥ Kn 9
♦ K D 10 9 4
♣ 7 2

Syd gir, og alle er i faresonen. Syd åpner med 1 ruter, og vest dobler. Nå er merkelig nok Ø/V allerede

ute i hardt vær, alt de melder blir doblet. N/S har riktignok utgang i kortene, 4 spar er ikke noe problem for dem å få, det gjelder altså for Ø/V å forsøke å klare seg med 2 better i den kontrakt de kommer, og det må bli kløver. Det ser ikke ut som 2 kløver skal bli noen katastrofe, men så var det utspillet da. Legg merke til hvor stor forskjell det blir om Syd spiller ut en trumf, eller om han først forsøker en av sine sekvenser i spar eller ruter. I siste tilfelle får Ø/V et så verdifullt tempo, at de allerede har tjent 2 stikk på det, med ruter ut spiller Øst en spar og har etablert forbindelse, og med spar ut er allerede denne forbindelsen etablert. Resultatene var da også meget forskjellige, N/S fikk ved de forskjellige bord mellom 200 og 1100. Det neste var dette:

♠ 876	♠ E Kn 3	♠ K 10
♥ D Kn 53	♥ 4	♥ E K 108
♦ D Kn	♦ E K 1082	♦ 9763
♣ Kn 987	♣ E K 54	♣ D 103

♠ D 9542	♠ K 10
♥ 9762	♥ E K 108
♦ 54	♦ 9763
♣ 62	♣ D 103

Øst var giver, og N/S i faresonen.

Det alminnelige meldingsforløp var:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 hj.	P.	2 hj.	dobl.

Når nå syd melder 2 spar, og vest sier pass, får vel nord litt å tenke på. Den beste melding han kan avgi må være 3 spar, i denne posisjon må denne melding være meget sterk, en oppfordring til makker om å legge på til 4, hvis han i det hele tatt har noe positivt. I dette tilfelle er ikke syd i tvil, han har en relativt sterk 5-kortsfarge og en god fordeling. Spillet bør vinnes ved et hvilket som helst motspill, det blir igrunnen motspillerne som bestemmer syd's spilleplan. Med ruter ut kan det spilles liten trumf fra bordet, og det videre motspill avgjør om

spilleren bør spille på kryss-stjeling eller godspille ruterfargen.

En liten delikat spilleoppgave kan De få i neste spill:

♠ 975	♠ D 6
♥ D 654	♥ 109
♦ E Kn 6	♦ D 9853
♣ K D 6	♣ 10752

♠ 83	♠ D 6
♥ Kn 872	♥ 109
♦ K 10	♦ D 9853
♣ E Kn 983	♣ 10752

♠ E K Kn 1042
♥ E K 3
♦ 742
♣ 4

Det er nok for hardt å melde 6 spar i dette spillet, men mulighetene for 12 stikk er tilstede ved det naturlige utspillet: Hjerter 2. Vi trumfer først ut, og forsøker om hjertefargen sitter fordelt, det gjør den ikke, så vi må trumfe den 4. hjerter. Så spiller vi vår eneste kløver, men vest er naturligvis ikke så snill at han stikker, gjør han det er det enkelt å kaste 2 rutertape-re på de godspilte kløver. Men nå har vi enda en sjanse igjen, partiell eliminasjon. Vi kan spille liten ruter fra nord, og håpe at vest har en høy ruterhonnør alene, men større sjanse er det vel at denne honnør er gardert. Vi spiller ruteress fra bordet, og vest er selvfølgelig klar over at han må legge kongen, men denne gangen hjelper det ikke, for han har 10-eren ved siden av, og den blokerer like fullt, så han må komme inn og spille kløver, som sikrer spilleren det 12. stikk.

Så ser vi igjen på et interessant motspillproblem:

♠ D 3	♠ Kn 10752
♥ E 874	♥ D 63
♦ 82	♦ 76
♣ K Kn 1072	♣ D 93

♠ E K 86	♠ Kn 10752
♥ K Kn 95	♥ D 63
♦ Kn 103	♦ 76
♣ 65	♣ D 93

♠ 94
♥ 102
♦ E K D 954
♣ E 84

Syd gir, Ø/V i faresonen.

Syd åpner selvfølgelig med 1 ruter, og mange på vest's plass doubler. La oss si at Ø/V kommer så høyt som til 3 spar (doblet), prøv nå å ta de 6 første stikkene, for det kan De nemlig klare, men hvorledes skal dette kunne gjøres naturlig? Syd tar naturlig først sine 2 ruterstikk, og fortsetter med hj. 10, makker, som sannsynligvis har redoblet, kan jo ha både ess og dame i denne farge, og den sjansen må først prøves. I dette tilfelle holder ikke det stikk, så nord, som vet at syd har kløveress, får en oppgave. Han kan spille kl. kn., men for å sikre seg at syd er inne etter begge kløverstikk for å returnere ruter til spardamen, kan han spille kløverkonge og deretter kløver 2. Det eneste usikre ved dette ville være om syd skulle misforstå og stikke over nord's konge, men det er ikke meget sannsynlig.

Et spill med muligheter for begge parter var dette:

♠ 762	♠ E
♥ 763	♥ K D Kn 98
♦ E 53	♦ D 104
♣ D 987	♣ Kn 652

♠ D 105.	♠ E
♥ E 1054	♥ K D Kn 98
♦ Kn 9876	♦ D 104
♣ 3	♣ Kn 652

♠ K Kn 9843
♥ 2
♦ K 2
♣ E K 104

Øst var giver, og ingen i faresonen. Kontraktene varierte fra 3 og 4 hjerter til 3 og 4 spar. Både 4 hjerter (fra øst) og 4 spar (fra syd) er interessante kontrakter, som begge forlanger våkent motspill, hvis de skal betes. I

♠ ♥ SPØR ETTER ♦ ♣
STAVANGER-GRANDEN
 av Erik Høye. Strøm/Høye vant over de italienske elitespillere og sikret Norges seier i landskampen mot Sverige med dette systemet.
 GJØSTEIN FORLAG - STAVANGER

4 hjerter spiller syd naturlig ut kl. ess, og må nå skifte til ru. K og mere ruter til ess og stjeling, ellers står kontrakten. I 4 sparkontrakt så jeg bare én som gjennomførte det pene motspill å spille ut singel kløver, og etter at øst hadde fått for spares og returnert kløver til stjeling, returnerte vest liten hjerter for deretter å få enda en stjeling. Dette motspill er det eneste som betar 4 spar.

Rekkefølgen for de beste ble:

1. (Oslo-mester) F. Sandsmark—P. Petersen
2. Koppang—Versvik
3. I. Isachsen—Aa. Ramn-Johansen
4. Kinn—Kristiansen
5. Frk. Aaslund—Hansen
6. Jacobsen—Stensrud
7. S. Bergh—I. Farup
8. Juszt—Johansen.

DE BESTE SPILL
 PÅ MARKEDET
 Plastikkbehandlet — slitesterke
 — vakre

EN GROS:
E. NYBORG
 Fr. Nansens pl. 8, v. 601
 Tlf. 42 10 40

FRA BERGEN TIL BERGEN

Lørdag 2. juli startet Bridgeklubben Kløvertre på sin tur til Helsingfors. Dette finsk-norske Bridgevennskap er kommet i stand ved at fru Anne-Lise Sundstrøm i bladet «Bridge» uttalte ønske om å komme til Vestlandet eller helst Bergen. Formannen i Bergen Bridgekrets, som dengang også var formann i Kløvertre, svarte med en gang at Kløvertre ville motta Arbetets Venners Bridgeklubb og gjøre det så hyggelig som mulig innenfor den økonomiske ramme klubben rådet over. De skulle iallefall få spille bridge. Tiden måtte de selv bestemme. Det ble som man sier ved en forlovelse, kjærlighet ved første blick. De 16 spillerne fra Finnland var en god reklame for Bridgen som hobby og forhåpentlig til varig vennskap. Innbydelse til returkamp kom omgående, og 24 av Kløvertre's spillere meldte seg og 15 hadde sin hustru med. Hva er så Arbetets Venner som forening? Jo, det er en hobbyklubb som omfatter hele landet med 14 forskjellige grener fra syklubb til sang, og deriblant Bridge.

Så til turen. Vi reiste i egen buss til Kvandal for så å ta ferje til Kinsarvik, derfra videre til fjellet. Det var herlig sommerkveld vi kjørte oppover til Geilo, hvor vi overnattet. Mangan en bridgehistorie ble servert den kvelden. Husker du det, eller det? Jo, det var en kameratkveld som forslo. Søndag morgen kjørte vi til Gjøvik. Her fikk alle se hjulbåten «Skibladner» som trafikerer på Mjøsa. Etter en herlig lunch på Grand Hotel gikk turen videre til det historiske sted Karlstad i Sverige. Her overnattet vi på «Stadshotellet» og så satte vi kursen for Stockholm hvor vi skulle reise videre til Finnland med d/s «Bore». Etter en bedre midtdag var alle samlet i salongen, vi måtte trene litt, til de store slag.

Tirsdag morgen fikk vi Finnland i sikte, en herlig tur gjennom skjærgården og inn til Åbo. Dessverre hadde vi ikke anledning å stanse der, selv om

det er Bergens vennskapsby. Det av vertene oppsatte program måtte følges og i buss bar det til Helsingfors. Her ble vi mottatt av direktør Westling som var formann i Arbetets Venners Bridgeklubb. Hva som var av størst verdi der oppe er en vurderingssak, bridgekampen, sightseeing eller banketten. Jeg tror vi kommer sannheten nærmest med de uttalelser sekretæren i Finske Bridgeforbundet sa i sin tale ved banketten. Naturligvis er det morsomt å vinne en bridgekamp, men det som er større er at disse to klubber har funnet hverandre, sjelden har jeg sett slik hjertelighet og det lover godt for fremtiden. Et høydepunkt var også en tur til den gamle stad Borgå. Her ble vi mottatt av Stadsingeniøren, riktignok forhenværende, men han kunne sine ting. Lett og spirituelt kåserte han om alt og alle, vi syntes formelig vi så heringene som var forgått, og at kirkesølvet som forsvant i etapper var en kjensgjerning. Et kapittel for seg selv var da han fortalte om Borgå-folkets motstand når Gustav Vasa ville at de skulle bygge Helsingfors. Her var han på hjemmebane og han ville gjerne underskrive det, som var på folkemunne dengang. Vi klarer oss uten noen forstad.

Nå så mange år etter er alle enige om at Helsingfors er på sin plass, en vakker og gjestfri by. De behandler venner som venner. Det er vi som fikk nyte godt av gjestfriheten de første til å underskrive.

Nå hadde jeg nesten glemt bridgekampen. Det skulle spilles 40 spill. Etter 20 spill ledet vi, men så kom vi til å tenke på presidentens ord.. Det er viktigere å delta enn å vinne. Vi handlet etter det. To dager etterpå møttes vi i Borgå til en parturnering. En finsk og en norsk spilte sammen i den utstrekning det lot seg gjøre, og da var der bare norske navn på de første plasser

F. W.

Årets nye bridgebøker

Årets store slager blir ganske sikkert Terence Reeses nye bok «Play Bridge with Reese». Jeg nærer dyp beundring for Reese som spiller. Men spørsmålet er om han ikke når enda høyere som bridgeforfatter. Hans tidligere bøker har ligget i bridgestratosfæren, og den siste boken er på ingen måte dårligere — heller enda bedre. La meg sitere litt fra forordet, for det gir et glimrende bilde av det mål Reese har satt seg med denne bok:

«Mr. Reese, hvorledes kunne De vite at Vest ikke hadde flere hjerter?

Hvorfor i all verden tok De den dypt finessen i kløver??

Hva fikk Dem til å spille på at spar Kongen skulle stupe på esset?

Det er denslags spørsmål tilskuerne fyrer løs på ekspertene når de har kikket på en runde i bridge.

Som regel er det ikke noe lettvent svar. Fra første øyeblikk av vil en god spiller prøve å spille med alle de 52 kortene i stokken — ikke bare med de 26 som han kan se. Ettersom meldinger og spill utvikler seg bygger han opp et bilde av de skjulte hendene. Det er grunnlaget for hans tilsynelatende mirakuløse spill.

I denne boken har jeg forsøkt å vise hvorledes dette blir gjennomført.

Leseren sitter ved min albue (jeg har fulgt originalteksten, men synes selv at uttrykket: leseren sitter på mitt kne, dekker bedre) fra det øyeblikk jeg tar opp mine kort. Han følger hele min tankegang, relativt kort når det gjelder meldingene, men til gjengjeld atskillig utførligere når det gjelder spillet og blindemann er kommet på bordet. Og så avslutter jeg med et tilbakeblikk over spillet hvor jeg påviser de viktigste opplysninger som etterhvert fremkommer og avslutter med noen generelle prinsipper.»

Dette er det program Reese har lagt opp. Og gudene skal vite at han har maktet å gjennomføre det på en måte som savner sidestykke. Trolldoms-

kunstene blir enkle når han forklarer dem. Det er som en tryllekunstner som viser hvor enkelt det i virkeligheten er, når de hemmelige triksene avsløres.

Den som ikke blir en meget god spiller når han har lest boken til Reese, vil aldri kunne gjøre seg håp om å bli mester i det edle spill som heter bridge.

Her er en smaksprøve fra boken:

Den andre spilleplanen.

Fra en mixedturnering stammer denne hånden:

♠ E K D 8 4 ♥ E D Kn 10 6 ♦ — ♣ E 8 4.

Vi er i faresonen, motparten er det ikke. Jeg overveier om jeg skal åpne med 2 kl. som er krav til utgang etter vårt system eller med 2 sp. som viser en sterk hånd og er krav for 1 runde. Hånden er fullstendig god nok til en 2 kløveråpning, men på grunn av someforholdene anser jeg det bedre å få vist en av mine farger i første melderunde. Starter jeg med 2 kløveråpning kan jeg risikere at motparten finner frem til en god stamp i ruter før jeg får sjansen til å melde en av mine farver, så derfor velger jeg å åpne med 2 spar.

Motparten sier pass og makker avgir det negative svaret 2 grand. For å vise min ekstra store styrke hopper jeg til 4 hjerter. Makker tar seg en pause og melder til slutt 5 spar. Det vil altså si at meldingene hittil er gått:

	Syd	Vest	Nord	Øst
2 sp.	—	—	2 gr.	—
4 hj.	—	—	5 sp.	—
?				

Jeg lurer på hva hun kan ha! Noe i nærheten av hj. K og sp. Kn x x. Eller kanskje singel hjerter og fire spar. Selvsagt vil jeg melde 6 og jeg ser på mulighetene for syv. I beste fall kan hun ha tre spar, Hj. K og kl. K, men selv da er ikke ikke dekning for den tredje kløveren. Derfor må jeg nøye meg med 6 sp. Det vil altså si at den fullstendige meldeserien blir:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 sp.	—	2 gr.	—
4 hj.	—	5 sp.	—
6 sp.	—	—	—

Vest starter med ru. D og jeg er klar over at vi er kommet fullstendig høyt nok når makker legger opp sine kort:

- ♠ 7 5 2
- ♥ K
- ♦ K 9 7 6 3
- ♣ Kn 9 7 5

	N	
V		6
	S	

- ♠ E K D 8 4
- ♥ E D Kn 10 6
- ♦ —
- ♣ E 8 4

Hvis jeg regner med at sparene sitter rundt har jeg 11 toppstikk. På en eller annen måte må jeg få ordnet med kløverstjeling. Men før jeg går igang med dette, skal vi se hva som skjer i første stikk.

Er det noen mulighet for at Vest kan ha underspilt ruter Ess? Nei, det er det ikke, og da ruter Konge kan bli et verdifullt kort hvis kortene sitter skjevt, legger jeg en liten ruter fra blindemann og stjeler med sp. 4.

Nå kan jeg jo spille liten hjerter til Kongen, trekke to ganger trumf og kaste 3 kløver hos blindemann på hj. E D Kn. Hvis ingen stjeler kan jeg sikre meg en kløverstjeling, som vil gi meg det tolvte stikket. Skal denne spilleplan lykkes, må trumfen sitte 3—2 og hjerterne 4—3, og den motspiller som har 4 hjerter må også ha 3 trumf. Det ser ikke akkurat så lovende ut, men i øyeblikket ser jeg ingen bedre spilleplan.

I annet stikk fortsetter jeg derfor med liten hjerter til Kongen. Jeg returnerer til egen hånd ved å spille spar til Esset og fortsetter med hj. E. Fra blindemann legger jeg en kløver.

Men plutselig får jeg en idé! Kan jeg ikke — istedetfor å kaste tre kløver på bordet — gi bort et kløverstikk og følgelig bare behøve å kaste to kløver på bordet?

Det er ganske sikkert en bedre spilleplan. Istedetfor å basere mitt spill på at samme motstander har 4 hjerter og 3 spar, trenger jeg nå bare 3—3 fordeling i kløver, ja jeg klarer meg også hvis kløverne sitter 4—2 og den spilleren som har 4 kløver også sitter med 3 spar. Men da må jeg ikke fortsette med spar. Gjør jeg det, vil motparten (når de kommer inn i kløver) kunne spille trumf for tredje gang og ødelegge stjelemulighetene på bordet. Heller ikke kan jeg spille hjerter for tredje gang, for da risikerer jeg å få hjertergjennomspill så motparten kan opparbeide seg et trumfstikk.

Jeg må gi bort kløverstikket med det samme! Jeg spiller kl. 4 fra egen hånd, Vest legger kl. 2, blindemann kl. 9 og Øst kommer inn på kl. 10. Han spiller spar tilbake. Alle følger og situasjonen er:

- ♠ 7
- ♥ —
- ♦ K 9 7 6
- ♣ Kn 9

	N	
V		6
	S	

- ♠ D 8
- ♥ D Kn 10
- ♦ —
- ♣ E 8

Alle følger på tredje hjerterspill, blindemann kaster en kløver. Så tar jeg kl. E og stjeler en kløver. Kløverne sitter 3—3. Jeg stjeler en ruter med sp. 8 og tar ut den siste trumfen. Res-ten står.

Her er hele fordelingen:

- ♠ 7 5 2
  - ♥ K
  - ♦ K 9 7 6 3
  - ♣ Kn 9 7 3
	N	
V		6
	S	
- ♠ 9 3
  - ♥ 9 8 5 4
  - ♦ D Kn 10 4
  - ♣ K 6 2
- ♠ Kn 10 6
  - ♥ 7 3 2
  - ♦ E 8 5 2
  - ♣ D 10 5
- ♠ E K D 8 4
  - ♥ E D Kn 10 6
  - ♦ —
  - ♣ E 8 4

Analyse

Den første spilleplanen som jeg tenkte på, ville ikke gått. Hvis jeg hadde trumfet 2 ganger og spilt 4 ganger hjerter, for å kaste 3 kløver hos blindemann, hadde Øst stjålet og jeg ville fått et stikk for lite.

Den andre spilleplanen med å gi bort et kløverstikk tidlig i spillet er av en eller annen grunn ikke så lett å se. De fleste spillere, til hvem jeg har vist kortene, har oversett den.

Spillet inneholder forøvrig også et interessant spillepoeng for motspillerne. Hvis Vest starter med kl. 2 og Øst setter i kl. 10, gir spilleren bare bort dette stikket og vinner som foran nevnt. Men hva skjer hvis Øst setter i kl. D? Da vil Syd ganske sikkert stikke med kl. E og spille på finesse med kl. 9, for å få det tolvte stikket.

Det er et poeng som er verd å notere seg!

Boken foreligger på engelsk. Den er utgitt av The Mayflower Publishing Co. Ltd. Mayflower House, 41—45 Neal Street, London W.C. Prisen er ikke så avskrekkende, 21 shilling. Men den er allerede solgt til store deler av verden og foreligger til jul i en meget god svensk oversettelse ved Eric Jannersten. Prisen er sv. kr. 16.50.

Den neste boken som jeg vil henlede oppmerksomheten på er Oswald Jacobys siste bok. Det er en kort og god bok basert på 4—3—2—1 beregningen og med Culbertsons prinsipper som grunnlag. Boken er fremragende oversatt av Svend Carstensen, Berlingske Tidendes kjente bridgeredaktør og avsluttes av redaktøren av «Dansk Bridge» Jens Boeck-Nielsen, som har et overoverdentlig interessant avsnitt om nye melde- og spillekonvensjoner. Der er det mange gode impulser å hente for turneringsspillere. «Kort vej til lett bridge» er bokens karakteristiske og gode navn.

Gorensspillere bør være oppmerksom på at Gorens hovedverk i sin helhet

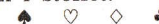
foreligger på dansk. Det er Hirschprungs Forlag som har latt den danske spiller Nils Andersen foreta en komplett oversettelse. De Gorensspillere som ikke har villet eller kunnet ta bryderiet med å studere Gorens hovedverk på originalspråket har her fått anledning til å studere alle detaljer i Gorens system. Prisen er kr. 29.50.

Endelig har Jannersten tenkt på dem som liker å trene seg opp med problemer og prøver. Han har utgitt en ny samling av sine kjente «Frågor och Svar.»

Det er del I beregnet på nybegynnere, som foreligger i nytrykk og dermed er boken kommet opp i 65 tusen eksemplarer, hvilket forteller det som trenges om dens kvalitet. Prisen er sv. kr. 5.—.

Tilslutt har vi Erik Høies lille bok om «Stavangergranden. Den vil bli viet inngående omtale i januarnummeret da vi mottok den så sent før dette nummer gikk i trykken at vi ikke har fått tid til en inngående gjennomgåelse.

Med sine omkring 150 forskjellige meldinger og varianter tar det sin tid for en anmelder å sette seg tilstrekkelig godt inn i stoffet.

Bykampen mot Stockholm

spilles i Oslo 21.—22. januar. Oslo har tatt Astraspillerne Leif Christiansen—Leif Nielsen, Ranik Halle—Jens Mag-nussen sammen med Sinsenspillerne Olaf Eide—Knut Skaug og Gunnar Johansen—Odd Larsson.

Vinter-Bridgeuken på Gausdal

spilles 5.—12. februar i Gunnar Keims gode regi. Det begynner allerede å bli trangt om plassen, så interesserte bør ikke vente lenge med å bestemme seg. Anmeldelsene skjer til K.N.A., Oslo.

Dobbeltseier til Bergen i Vestlandsmesterskapet for par

100 års jubelanten Florø var overlatt arrangementet av Årets Vestlandsmesterskap for par, og la det straks være sagt: Bedre kunne det ikke gjøres. Samtlige deltakere ble et uforglemmelig minne rikere, alt gikk knirkefritt fra første til siste stund og arrangørene hadde ikke spart på noe for å gjøre oppholdet i Florø så hyggelig og så givende som bare mulig. Under den hyggelige avslutningsfesten ble kretsformann og primus motor — Oluf Bjerek — da også hyllet hjertelig både med ord og blomster, og Bergen Bridgekrets formann Fr. Wik fikk også sin vel fortjente takk for opplegget og ledelsen av turneringen.

Rogaland brakte litt malurt i begeret ved bare å sende to par til mesterskapet denne gangen, men så var de to parene heldigvis mere enn representative nok: Det var fjorårets Vestlandsmester Thorsen med sin nye makker Lier, og det var fjorårets toer i mesterskapet, Mjaaland/Sivertsen (de siste fikk forøvrig senere en flott 4. plassering i N.M. for par!). Betegnende nok er begge disse parene fra Sandnes. Forhåpentlig kommer Stavangerparene igjen ved neste korsvei.

Det ble en meget spennende turnering. W. Rasmussen & frue fra Bergens Bridgeklubb toppet listen etter de tre første rundene — det var ialt 19 — og bortsett fra en eneste runde sto de siden på toppen gjennom hele turneringen. Men akkurat på mållinjen ble de innhentet av O. Bolseth/Ch. Steen, Doubleton, som etter sterk avslutning kom på nøyaktig samme poengsum (!). Dermed ble det bergensk dobbeltseier i mesterskapet — en kjærkommen oppmuntring for bridgen i Bergen.

Litt i skyggen av kampen om sel-

ve titelen var det en rekke friske oppgjør med stadige skiftninger på listen runde etter runde. Resultatene for de beste:

1. og Vestlandsmester:
W. Rasmussen & frue, Berg. 1176
1. O. Bolseth/Ch. Steen, Berg. 1176
3. Mjaaland/Sivertsen, Rogal. 1144
4. Gjeraker/Smestad,
Hard. & Voss 1128
5. Ekornes/Lygre,
Bg/Hard. & Voss 1097
6. Lier/Thorsen, Rogaland 1090
7. Lied/Ullestad, Hard. & Voss 1088
8. Johannesen/Johannesen,
Årdal 1086
9. Vange/Vange, Bergen 1043
10. Kristiansen/Nilsen, Bergen 1030

Kretsens Høstturnering for par — ga følgende resultater:

- A-finalen:
1. Breck/Møllerud 366½
  2. Holmedal/Nygård 343
  3. Fjærestad/Henriksen 337½
  4. Dahl/Gullbraa 336½
- B-finalen:
1. Riise/Sørtveit 372½
  2. Kleppe/Hansen 357
  3. Marthinussen/Nytun 340½
  4. Andersen/Johansen 336
- C-finalen:
1. Frk. Hanssen/frk. Norman 269½
  2. Dyrkorn/Namtvedt 267

Hotel Fønix - Postcaféen

Dronningens gate, Oslo

Øl og Vin — Billig mat

Innehaver : Kirsten Kjelsberg

2 minutter fra Østbanestasjonen

Like ved Hovedpostkontoret

Regnskapsmessige tryllekunstner

I den senere tid har det forekommet tilfelle hvor turneringsarrangører har bestemt at feilskrevne slipper ikke skal rettes — hvor gale de enn måtte være. Navn skal jeg ikke nevne, da arrangementene ellers har ligget i toppklasse.

Grunnen til slike bestemmelser er selvsagt å tvinge spillerne til å være ekstra nøyaktige ved utfylling av slipper slik at alt slurv og alle småfeil som sinker avviklingen av turneringen og pådrar regnskapskontoret adskillig ekstraarbeid skal unngås.

Tross de gode motiver, må det være meg tillatt å rette en *flammende* protest mot denne fremgangsmåten, fordi den etter min oppfatning innebærer en alvorlig fare for bridge som sport.

La meg ta et eksempel som jeg ganske nylig var vitne til (og la meg for sikkerhets skyld skynde meg å tilføye at jeg selv ikke hørte med til de to par som var implisert i den).

Det ene paret melder og vinner en slem. Det andre paret fører slippen og noterer i tidsnød resultatet på gal side. (La meg sterkt understreke at jeg ser helt bort fra svake sjelers fristelse til *bevisst* å føre et tall galt. Jeg behandler bare et tilfelle hvor jeg går ut fra at tidsnøden har den største skyld i feilnoteringen). Alle og enhver forstår at feilen utelukkende er en skrivefeil. Men turneringsledelsen holder stivt på sine prinsipper og regner ut slippen slik den innkommer til kontoret, forøvrig signert av begge parter. Ren topp

for det par i hvis favør feilskriften går. Forstår De at jeg reagerer sterkt. Dette har da intet med sport å gjøre. Vi spiller da ikke bridge for å konkurrere om minst mulige skrivefeil.

Sålenge vi bare vender oppmerksomheten mot de to parene som har begått feilen skal jeg strekke meg så langt som til å si at vis a vis de to parene kan saken diskuteres, fordi de direkte har foranlediget feilen selv. Men det er ikke poenget i mine øyne. Poenget er at samtlige andre par i turneringen influeres av dette notorisk uriktige skrivekunststykke. Den som sportslig sett har spilt seg til en toppscore mister den lett og lekende hvis den feilskrevne slemmen flyttes over på hans side. Og den som skulle hatt en mer eller mindre fortjent bunnscore, rykker plutselig opp som nestsjakk fordi det gale tall erobrer bunnplassen. Nei, slikt har intet med sportslig innsats å gjøre. Den regel som fører til et så forferdelig galt resultat, må være ikke bare gal, men sportslig sett direkte skadelig.

Har man noen ganger deltatt i svenske barometerturneringer, så vil man kunne bekrefte at regnskapsjefen kommer bort til parene i neste runde og personlig kontrollerer opplagt uriktige resultater. Det sparer selvsagt regnskapskontoret et stort bryderi med omregning av gale slipper. På den annen side passerer ikke en slik feil med en advarsel. Hårde straffepoengtildelinger gjør at spillerne blir aktsomme. Derved forskyves ikke den innbyrdes rekkefølge mellom de uskyldige deltakerne, bare den eller de som har gjort feilen får lide et følelig tap.

I den senere tiden har vi sett viktige turneringer i Oslo bli avgjort på millimeteren. (De to beste hadde samme poengtall, eller forskjellen i poeng kan ha vært minimal). Alle og enhver har opplevd at rekkefølgen i en premierekke kan være avgjort av bagatellmessige differanser. Derfor må spillerne iallfall vært beskyttet mot at regn-

ARNE HAUGEN

BILVERKSTED

Urtegaten 39 — Telefon 68 12 95

Alt i bilreparasjoner

ren istedetfor å hoppe til 2 grand, melde 1 grand *hvis han ønsker å høre makkers gjenmelding*. Det vil altså si at hvis han selv ønsker å få opplysninger, kan han melde 1 grand. Ønsker han derimot å *gi sin makker opplysninger*, hopper han til 2 grand. En fiks nyansering innenfor systemets ramme. Er det krevet til utgang (med svaret 1 grand eller høyere) kan åpneren ganske rolig melde sine farver eller svare 2 grand fordi det er etablert en utgangskravssituasjon. Men det er jo vanlige kjente prinsipper.

Vi skal nå se litt på hvorledes disse prinsippene virker i praksis. Først et spill fra Europamesterskapskampen i Palermo mellom Italia og Frankrike:

♠ E 6 2	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td>N</td></tr><tr><td>V Ø</td></tr><tr><td>S</td></tr></table>	N	V Ø	S	♠ 8 7 5
N					
V Ø					
S					
♥ K Kn 5 4		♥ 10 8 6			
♦ E 10 5		♦ K D 8			
♣ E K 10		♣ D 9 6 5			
Vest		Øst			
1 kl.		1 hj.			
1 gr.		2 gr.			
3 gr.					

Forquet hadde 19 poeng. Etter svaret 1 hj. som viste 1 konge og altså minst 3 poeng svarte han 1 grand. Han ligger jo i gruppen 17—20 poeng.

Chiaradia har 7 poeng + en tier og ser altså at paret tilsammen har minst 24 poeng. Derfor melder han 2 grand. Normalt benekter han edel 4-kortfarve. Med 0—5 poeng ville han passet. Med 8 poeng ville han sagt 3 grand. Forquet har altså ganske god oversikt over den hjelpen han kan få og med sine 19 poeng + to tiere har han derfor ingen betenkeligheter med å melde 3 grand.

Åpnerens grandsvar viser garantert grandfordeling dvs. 4—3—3—3 eller 4—4—3—2. Her er et spill fra Italia—Finnland i Palermo. Det viser hvorledes svarhånden baserer sine videre meldinger på dette fordelingsfaktum.

♠ D Kn 7 5	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td>N</td></tr><tr><td>V Ø</td></tr><tr><td>S</td></tr></table>	N	V Ø	S	♠ 9
N					
V Ø					
S					
♥ K 4		♥ E D 10 8 7 3 2			
♦ E 9 7		♦ 10 6 2			
♣ E D Kn 2		♣ 10 3			
Vest		Øst			
1 ♣		1 ♠			
1 gr.		4 ♥			

4 hjerter er en selvsagt kontrakt å havne i under et EM., så spillet er kun valgt for å vise italienernes teknikk. Legg først og fremst merke til at Vest ikke «støtter» til 2 spar. «Spar» er jo slett ikke meldt av Øst, han har bare vist 2 kontroller og minst 6 poeng. For å melde 2 spar måtte Vest i tilfelle hatt 5-kortfarve. Med minst 17 honnørpoeng og minst 2 kort i hjerter hos makker er det lekende lett for Øst å melde 4 hjerter.

Selv om motparten melder, er ikke italienerne redde for å fortsette meldingsforløpet med en jevn hånd. Her tar vi et spill fra Italia—Belgia i Palermo:

Ingen i sonen.
Nord har gitt.

♠ K 10 8 6		♠ E 9 7			
♥ K 8 4 3		♥ E 7 6 5			
♦ 9 5 4		♦ E Kn 6 3			
♣ K 6		♣ E 8			
♠ D Kn 5	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td>N</td></tr><tr><td>V Ø</td></tr><tr><td>S</td></tr></table>	N	V Ø	S	♠ E 9 7
N					
V Ø					
S					
♥ D Kn 2		♥ E 7 6 5			
♦ —		♦ E Kn 6 3			
♣ Kn 10 9 7 5 4 2		♣ E 8			
	♠ 4 3 2				
	♥ 10 9				
	♦ K D 10 8 7 2				
	♣ D 3				

Etter pass hos Nord, åpnet Chiaradia som Øst med 1 kløver. Belgiernes beste spiller Finkelstein, som satt Syd, meldte bare 1 ruter i vanlig stil (se artikkelen nr. 5 om motangrep på det italienske systemet. Han burde hoppet til 2 ruter). Forquet som Vest hadde ingen kontroller og passet. Det samme gjorde Nord. Chiaradia fortsatte med 1 grand og nå våknet Forquet til dåd. Med 17 poeng hos makker og jevn fordeling ante han mulighetene og overmeldte motpartens farve (2 ru.). Chiaradia viste sin 4-kortfarve i hjerter og Forquet fulgte opp med 3 kløver. Men nå torde ikke Chiaradia mere — hans kløverfarve var jo ikke akkurat så oppløftende.

En av årsakene til Chiaradias forsiktighet var sikkert stillingen i kampen. På dette tidspunkt (spill 33) ledet nemlig italienerne med 57—14 så han ville nok ikke innlate seg på sjansemeldinger. Men la oss følge Forquet i hans spilleføring. Det er ikke for ingenting at italienerne holder ham for sin sterkeste spiller.

Forquet fikk ruter ut, og da han på dette tidspunkt ikke var klar over hvilket avkast det lønnet sig å foreta på ru. Ess, stjal han utspillet på egen hånd. Så fulgte to runder trumf, og Nord kom inn på Kongen. Han fortsatte med mere ruter. Forquet stjal selvsagt påny på egen hånd for å kunne prøve hjerteraksen. Nord dekket Damen med Kongen og Forquet stakk med Esset. Nå kom ru. Ess til avkast av en hjerter. Og fortsettelsen var hjerter til Knekten. Med interesse noterte Forquet sig at Syd måtte på med hj. 9 og hj. 10.

Kløverne ble nå spilt til bunds og stillingen før siste kløver var:

♠ D Kn 5	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td>N</td></tr><tr><td>V Ø</td></tr><tr><td>S</td></tr></table>	N	V Ø	S	♠ E 9 7
N					
V Ø					
S					
♥ —		♥ 7			
♦ —		♦ —			
♣ 4		♣ —			
	♠ 4 2				
	♥ —				
	♦ K 10				
	♣ —				

På kl. 4 måtte Nord legge sp. 8. Øst kastet hj. 7 og som det sitter har Forquet da 3 sparstikk. *Resultat 12 stikk*. Snild sits, men fremragende spilt.

Etter kampen vekslet jeg et par ord med Forquet om dette spillet.

— Var De så sikker på at Nord hadde sp. K at De turde ta den siste trumfen og spille på skvis?

— Ja, De Hemricourt (Nord) vet jo av mitt første svar at jeg ikke har noen konge. Når kl. D stuper fra Finkelstein vet han at jeg har 7 kløver og min ruterrenons er jo klar. Videre vet han etter meldingene at jeg ikke har noen edel 4-kortfarve. Min fordeling er dermed fullstendig klar 3—3—0—7. Har han ikke sp. K vil han savne K D Kn i spar og da vil det naturlige motspill være å plasere sp. K D hos Syd hvis det skal kunne bli bet (med 2 sparstikk, 1 kløverstikk og eventuelt 2 hjerterstikk.) Men da må spar spilles igjennom når han er inne, for om mulig å slippe undav en innspillvariant i sluttspillet.

— Og hjerterstisen?

— Jeg har jo etterhvert fått full telling på ruterne, for med 4 kort i ruter hadde nok De Hemricourt støttet sin makker. Uten å vite hvor hj. 10, 9 sitter, dekker De Hemricourt som kan telle ut min hånd, første hjerterspill. Det må bety at han enten er kort i hjerter og det kan han *ikke* være, eller også at han holder farven — med andre ord har återten.

— «Ottimo» stotret jeg frem på italiensk. Det betyr «glimrende» og uttrykket fortonet sig sikkert for Forquets øre som mer velment enn egentlig elegant. Det

var nok ikke fremført så ildfullt at armgymnastisk som en ekte italiener ville gjort det. Men meningen var jo klar nok. Forquet var imidlertid ikke helt ferdig med spillet. Han føyde til:

— Min spilleplan kan aldri koste noe, for kontrakten er jo i havn. Men hvis motparten melder utgang taper vi 4 poeng på spillet hva enten jeg får 3 eller 6 trekk for intervallet er 220—340 poeng. Kommer ikke motparten i utgang, kan jeg kanskje klare å vinne 1 poeng på spillet ved å få 12 stikk. Den sjansen synes jeg er verd å ta med seg slik spillet utvikler seg.

Interessant å se hvorledes storspillerne hele tiden under en kamp prøver å ta med seg alt som finnes. De kan sin tabell, de vet hva som kan lønne seg.

Men belgierne lå som sagt katastrofalt under. Det forklarer kanskje meldingsforløpet ved det andre bordet:

Øst	Vest
Polak	Abend
1 ♦	2 ♣
3 gr.	

Avarelli som Syd startet med ru. D. (Paret spiller som kjent Russinow). Da han fikk beholde stikket, prøvet han å få makker inn ved å skifte til spar. Polak satte i sp. Kn, Belladonna dekket med Kongen og Esset tok stikket. To kløverrunder og kløverfarven var godspilt med innkomst på sp. D. 10 stikk og 4 poengs gevinst på spillet.

Vi skal så se hvorledes meldingene utvikler seg hvis svarhånden har krevet til utgang i sitt første svar, og velger dette spillet fra Italia—Irland i Palermo.

♠ 62		
♥ D 32		
♦ E K 7 6 3		
♣ D 9 6		
♠ 10 7 4 3		♠ Kn 9 8
♥ 9 8		♥ K Kn 6 4
♦ 10 8 2		♦ 9 4
♣ K 8 7 3		♣ E 10 4 2

Nord	Syd
pass	1 ♣
2 ♣	2 gr.
3 ♦	3 ♥
3 gr.	

Nord viser 3 kontroller med meldingen 2 kløver som er krav til utgang. Syd sier 2 grand for å vise sin fordeling og Nord fortsetter med 3 ruter, som viser 5-kortfarve. Da Nord godt kan ha en edel 4-kortfarve ved siden av sin ruterfarve, fortsetter Syd med 3 hjerter for å sikre seg en eventuell hjerter eller sparkontrakt. Men med Nords fordeling blir kontrakten naturlig 3 grand. Likheden med Viennas søkemeldingsteknikk er iøynefallende.

Hvis meldingene er gått:

Nord	Syd
1 ♣	1 ♦
1 gr.	

eller

Nord	Syd
1 ♣	1 ♥
1 gr.	

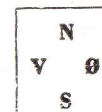
passer svarhånden med 0—5 poeng, melder 2 grand med 5—7 poeng og 3 grand med 8—9 poeng. Hele tiden forutsatt at han har en grandfordeling.

Med ujevn fordeling kan han si 2 spar, 2 hjerter eller 2 ruter som alle er svakhetsmeldinger og bør passes ut. Hopper svarhånden til en 3-trekksmelding, betyr det at han inviterer til utgang, *men krav er det ikke*. Poenget ved en slik hoppmelding er at den viser en 6-kortfarve med honnør i spissen. Har svarhåndens første melding vært 1 ruter som benekter kontroller, vil det altså si at farven er toppet av en Dame. Har svarhånden meldt 1 hjerter i første melding og dermed vist at han har 1 kontroll, viser hoppmeldingen at farven er toppet av denne kongen.

Med jevn fordeling kan svarhånden søkemelde etter tilpasning i edle farver med 2 kløver, som er absolutt krav for 1 runde. Det er faktisk en forsinket «Staymanvariant». Åpneren sier 2 ruter med minimum uten edel 4-kortfarve, viser edel farve om han har (med både spar og hjerter svares i hjerter) eller sier 2 grand med maksimum uten edel 4-kortfarve. Har åpneren 5-kortfarve i ruter eller kløver og sterk åpning viser han dette ved meldingene 3 ruter eller 3 kløver.

Denne 2 kløversøkemeldingen viser at melderer har noe omkring 7 poeng, selv om enkelte teoretikere under gunstige forhold senker kravet helt ned til 5 poeng. Her er et eksempel:

♠ E 10		♠ D Kn 7 4
♥ K D 8 2		♥ Kn 7 3
♦ K Kn 10 7		♦ 8 6
♣ E K 5		♣ D 10 7 2

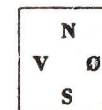
Vest	Øst
1 ♣	1 ♦
1 gr.	2 ♣
2 ♥	2 ♠
3 gr.	pass

Søkemeldingsteknikken er som vi ser sterkt Viennapreget. Øst prøver å finne spartilpasning som jo eventuelt kan være tilstede fordi åpneren med 4 kort i både spar og hjerter skal melde hjerterfarven først. Vest har 20 poeng + to tiere og regner med noe omkring 7 poeng hos Øst (som jo har 6 poeng + en tier). Derfor melder Vest 3 grand.

Legg merke til at Vest godt kunne ha valgt å si 1 hjerter istedetfor 1 grand i annen melderunde. 1 hjerter ville nemlig ha vært krav fordi den fastsatte meldestasjon 1 grand ikke var nådd. Men rent taktisk var Vest redd for at Øst i tilfelle ville komme til å si 1 grand, *slik at den svake hånd ville blitt spiller i grandkontrakt*. Av denne grunn sier han selv 1 grand, fordi han vet at makker kommer igjen hvis han kan. Atter et eksempel på systemets smidighet.

Med det samme vi behandler søkemeldingen 2 kløver, tar vi med en annen søkemelding i kløver som også hører med til systemet.

♠ E 10 8 6		♠ D 5
♥ K 8 7 3		♥ E Kn 9 4
♦ 8 5 3		♦ E 6 2
♣ 7 4		♣ E K 9 6

Vest	Øst
pass	1 ♣
2 ♣	2 gr.
3 ♣	3 ♥
4 ♥	pass

3 kløver er her søkemelding etter edle farver. Øst viser sin hjerterfarve og da den passer Vest blir kontrakten 4 hjerter. Viennaspillere vil være helt fornøyd med denne meldeteknikkens prinsipper.

Forts. s. 364

PROBLEM KLUBBEN

Redak-
FERENC JUSZT

tører
HELGE VINJE

I problemklubben kan De få bedømt Deres melde- og spilleteknikk. Prøven omfatter 10 oppgaver, hvorav 6 meldeoppgaver og 4 spilleoppgaver. Løsningene vil De finne i slutten av spalten. Men før De studerer de offisielle løsningene, bør De notere Deres egne svar på hver oppgave. Har De klart å besvare alle oppgavene riktig, kan De notere Dem 100 poeng, et fantastisk godt resultat. De kan regne 80 poeng som utmerket og selv om De stanser på 50 poeng, har De ingen grunn til å være misfornøyd.

Meldeoppgavene er lagt opp etter et naturlig meldesystem med honnørbe-
regning etter skalaen 4—3—2—1. Grand-
åpningen er basert på 16—18 poeng,
etter Culbertsons modell. Vi bruker
spørremeldinger og Blackwoods 4—5
grandkonvensjon.

Problemklubben har også innlagt en premiekonkurranse. En av de offisielle løsningene inneholder en feilanalyse. Hvilken oppgave som er løst galt, er det Deres sak å finne ut. Send Deres svar med en kort redegjørelse for hva De mener feilen består i, og De vil være med i konkurransen om 2 sett av Bridgeforbundets plasticbehandlede spillkort. Løsningen sendes: Engens Forlag, Postboks 801, Oslo. Merk konvolutten «Problemklubben».

1. Syd har:
♠ E K 5 4, ♥ 10, ♦ D K n 10 3, ♣ E K 9 4

Syd	Nord:
1 ru.	2 hj.
2 sp.	3 hj.
3 gr.	4 hj.
?	

Svar:
358

Poeng:

2. Syd har:
♠ 3, ♥ 2, ♦ K n 10 9 7 6, ♣ K n 10 9 8 4 3.

Ingen i sonen, Øst gir.

Øst	Syd	Vest	Nord
1 hj.	pass	3 hj.	4 sp.
pass	pass	dobl.	pass
pass	?		

Svar: Poeng:

3. Syd har:
♠ 3, ♥ 2, ♦ K n 10 9 7 6, ♣ K n 10 9 8 4 3.

Ingen i sonen, Øst gir:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 hj.	pass	4 hj.	4 sp.
pass	pass	dobl.	pass
pass	?		

Svar: Poeng:

4. Syd har:
♠ K D 5 4, ♥ D 7 5, ♦ K n 2, ♣ K D 8 5.
Øst—Vest i sonen. Syd gir.

Syd	Vest	Nord	Øst
1 kl.	pass	1 sp.	dobl.

Svar: Poeng:

5. Syd har:
♠ —, ♥ K n 10 4 2, ♦ E K 9 6 4, ♣ K K n 3.
Ingen i sonen, Syd gir.

Syd	Nord
1 ru.	2 sp.
3 kl.	3 gr.
?	

Svar: Poeng:

6. Syd har:
♠ 10 9 8 5, ♥ K K n 10 8 4, ♦ K 10 9 3, ♣ —.
Ingen i sonen, Nord gir.

Nord
1 ru.
1 sp.

Syd
1 hj
?

Svar:

Poeng:

7.

♠ E K 5 4
♥ 10
♦ D K n 10 3
♣ E K 9 4

♠ 9 8
♥ E K K n 9 8 7 6
♦ E 2
♣ K n 2

Syd spiller 6 hjerter. Motparten har ikke meldt. Vest spiller kløver 10 ut. Bordets ess tar stikket, Øst legger kløver 8. Hjerter 10 trekkes fra bordet. Øst følger med Hjerter 3, Syd stikker med esset, Vest kommer på med Hjerter 4. Hjerter konge følger, Vest legger hjerter 2, bordet kaster ruter 3 og Øst kommer på med hjerter 7. — Hvordan skla Syd fortsette?

Poeng:

8.

♠ D 6 4
♥ E K n 10 5 4
♦ K 6 5
♣ 8 2

♠ E 5 3 2
♥ K D 6 2
♦ D 10 4
♣ K 7

Vest var giver og åpnet meldingene med 1 kløver. Nord sa 1 hjerter, Øst pass og Syd hoppet til 3 grand som ble sluttkontrakten. — Vest startet med kløver Dame — Hvordan skal Syd planlegge spillet?

Poeng:

9.

♠ E 3 2
♥ 10 6 4 2
♦ K K n 10 6 2
♣ 8

♠ K 4
♥ D 8 5
♦ E D 5 4
♣ E K 7 4

Syd er blitt spiller i 5 ruter. Motparten har ikke meldt. Vest starter med hjerter ess. Øst la på hjerter tre. Vest skiftet til spar Dame. — Hvordan skal Syd planlegge spillet?

Svar: Poeng:

10.

♠ 8 7 3
♥ D K n
♦ E 7 5
♣ D 9 4 3 2

♠ E K K n 10 2
♥ 9 5 4
♦ 5 3
♣ E K 7

Syd er blitt spiller i 4 spar etter følgende meldinger:

Syd	Nord
1 ♠	2 ♠
3 ♥	4 ♠

Vest startet med ruter konge. Bordets ess fikk stikket. Øst kom på med ruter 5. — Hvordan skal Syd planlegge spillet?

Poeng:

LØSNINGENE

1. 5 hjerter. 10 poeng
Det er utenkelig at Nord bare skal ha ett ess uten at hjerterfargen er gående. Men Nord kan ha ruter ess uten å ha gående hjerterfarge. Syds 5 hjerter melding er rett og slett spørsmål om hjerterfargens kvalitet.

2. Pass: 10 poeng.
3. 4 grand: 10 poeng.

Disse to oppgaver bør behandles under ett. I det første tilfelle *garanterer* Nord sparfargens lengde og styrke. Derfor bør Syd passe. — I det andre tilfelle er det mulig at Nord f. eks. bare har 6 sparer og har en sidefarge kløver eller ruter, derfor bør Syd med 4 grand meldingen søke etter en 5 ruter eller 5 kløver kontrakt, noe som enten må bli en utmerket stamp eller lett kan stå.

4. 2 spar: 10 poeng.

Viser ikke Sør sparstøtten med en gang så kan han lett «miste toget»: etter pass hos Syd kan vest gjerne hoppe til 3 hjerter og Øst kan løfte til 4. Hva skal Syd foreta seg da? — Da må det være mere korrekt med en gang å støtte spar og senere overlate til makker om det skal stampes eller ikke.

5. Pass: 10 poeng.

Nord har maksimum 2 rutere når han ikke prefererer til ruter. Han har heller ikke så pass mange som 4 hjerter når han ikke melder fargen over 3 kløver. Derved er enhver mulighet for en fargetilpasning utelukket og momp kommer ikke på tale. 3 grand vil nok være den beste kontrakt.

6. 4 spar: 10 poeng.

På ingen måte en selvfølgelig avgjørelse. 3 spar kommer sterkt på tale. Det kan konstrueres et utall av minimum-åpninger — med hvilke Nord uten å nøle ville passe ut 3 spar — som uten videre vinner 10 stikk med Syds spesielle hånd. Derfor har Syd ikke råd å melde mindre enn 4 spar. — Den eneste fare er at Nord velger å gå videre og man går bet hvis det foreligger en kjedelig duplikasjon i kløver. Hadde Nord åpnet på 1 kløver så hadde 3 spar vært mer enn nok, men med den ideelle tilpasningen i ruter må Syd hoppe til utgang.

7. Tilsynelatende er kontraktens skjebne nå avhengig av en vellykket ruterfinesse. Og ingen skal bebreides

om han velger denne spilleplanen. — Men la oss se litt på motpartens avkast: Hvis motparten har kastet ærlig trumfeko så er hjerter damen hos Vest. Utspillet tyder på at Vest er kort i kløver. Har han 2 kløvere og ikke flere enn 4 sparer så kan spilleren gjøre seg uavhengig av rutersaksen: spar ess og konge spilles og en spar trumfes, så kløver til kongen og den siste spar til trumf. Deretter puttes Vest inn på hjerter og han må spille ruter. — Det hele forblir et spørsmål om kjennskap til motspillerne: vet man at de kaster ærlig så er spilleplanen med innspill å foretrekke. Står man overfor ukjente motstandere så er kanskje rutersaksen å foretrekke.

10 poeng for begge spilleplaner.

8. Syd må selvfølgelig stikke med kløver konge. Etterpå tar han 5 hjerterstikk og frir seg med kløver i håp om at kløverfargen er blokert og at Vest må gi et favorabelt oppspill. 10 poeng for spilleføringen.

9. En mulighet er at det utspilte hjerter ess var singel eller fra ess og konge alene. Ingen ting i veien for at dette er tilfelle. Men ser spilleren bort fra denne litt søkte plaserings av kortene så har han fremdeles meget gode sjanser: Øst må plaseres med knekten og 9en i hjerter, kløverfargen må sitte 4 og 4 og ruterne ikke dårligere enn 3 og 1. Forutsetter spilleren deane sitsen, så skal han gå fram som følger: Sparkonge stikkes på hånd. Ess og konge i kløver trekkes, bordet kaster en hjerter. Kløver til stjeling. Liten ruter til damen. Den siste kløveren til trumf. Ruter konge og bordets siste ruter til ruter ess. Situasjonen er da:

<p>♠ E 3 ♥ 10 6 ♦ — ♣ —</p>	<p>♠ ?? ♥ E ? ♦ — ♣ —</p>
---	---------------------------------------

N
V 6
S

N
V 6
S

♠ ??
♥ Kn 9
♦ —
♣ —

<p>♠ 4 ♥ D 8 ♦ 5 ♣ —</p>	
--------------------------------------	--

Så kommer skviskortet: ruter 5. Kaster Vest en liten hjerter, så kaster bordet en liten spar og spilleren fortsetter med liten hjerter og vinner. — Kaster Vest en spar, så kaster bordet en hjerter. Øst må kaste en hjerter. Spilleren fortsetter da med spar til esset og trekker hjerter fra bordet og legger i hjerter Dame og må vinne.

10 poeng for spilleføringen.

10. Selvfølgelig kan Syd gå løs på hjerterne for å sikre seg en stjeling, men da må kontrakten stå og falle med spar damen. Spilleren har en meget bedre plan. Han skal utnytte den vellykkede strategiske meldingen 3 hjerter. Etter ruter ess skal spilleren straks trekke spar og sakse. Lykkes saksen er alt over. Kommer Vest inn på spar Dame så er det utmerkede sjanser for at fortsettelsen blir ruter og ruter. Bare hvis Vest har esset og kongen i hjerter vil han ta for disse før han spiller ruter. Ellers er det helt utelukket at han gjennomskuer Syd, hvis styrke i kløver er så ypperlig kamulert.

10 poeng for spilleføringen.

PREMIEKONKURRANSEN

Feilanalyse i Problemklubben i nr. 8
1960 var i oppgave nr. 9:

♠ E
♥ D Kn 5 2
♦ Kn
♣ E 8 7 5 4 3 2

♠ K 10 6
♥ E K 9 7 4 3
♦ D 10 9 5
♣ —

Syd spiller 6 hjerter. Motparten har ikke meldt. Vest spiller kløver 6 ut. Bordets ess får stikket, Øst legger kløver konge og Syd kaster ruter 5. — Hvordan skal Syd planlegge spillet?

Vår løsning var: spilleren skal ta for spar ess og trekke liten trumf til esset. På spar kongen forsvinner Nord

rutertaper og spilleren setter i gang kryss-stjelingen.

Denne spilleplanen holder ikke hvis Vests kløver 6 var en singelton og det er Vest som har alle 3 utestående trumfer. Men følgende spilleplan holder. Etter kløver ess trekkes det straks en liter kløver til trumf ess! Så spar til esset og en liten kløver til trumf konge! Først nå kommer turen til spar konge og ruteravkastet. Liten trumf følger til blindemanns knekt og kløver til lav trumf. Vest kan gjerne trumfe over men det blir da forsvarrets siste stikk. Trumfer Vest ikke så trekkes det trumf til damen og kløver til lav trumf. Bruker Vest fremdeles ikke sin — nå siste — trumf så stjeles det en ruter med bordets nest siste trumf og de godspilte kløverne spilles. Vest kan bare få et stikk.

Den oppsatte premie tilfalt:
Fr. Mary Lauritzen, Asola Sjukola-defabrikk, Akersbakken, Oslo.

HVORLEDES KLARTE DE

Meldeprøven?

Det spillet jeg dennegangen bruker som Månedens meldeprøve er hentet fra krets-kampen i Oslos klasse A mellom Kløverknekt og Singelton.

<p>♠ K ♥ E K D 8 ♦ 7 5 ♣ E 10 9 8 6 2</p>	<p>♠ ED 8 7 5 2 ♥ 7 6 ♦ Kn 8 7 4 3 ♣ —</p>
---	--

Da Erik Auke ga meg spillet sa han: — Her har jeg et spill som du kan bruke som meldeprøve. Det illustrerer hvor vanskelig det er å melde på fordelingshender med dårlig tilpasning. Prøv det på elitespillerne. Jeg er sikker på at de fleste av dem kommer i skade for å overmelde kortene, for det er lett gjort.

— Hva skjedde, da spillet forekom, spurte jeg.

Mot oss satt Rolf Jermann med Vests kort. Han åpnet med 1 kløver. Makkeren svarte 1 spar. Jermann sa 2 kløver og makkeren 2 spar. Jermann passet og idet han la opp kortene sa han resignert: «Jeg passer makker, for kortene mine blir dårligere og dårligere for hver gang du melder.»

Ja, Jermann er en gammel og rutinert rev. Han så faren og stanset i tide.

— Det var klokt gjort. For se litt nærmere på spillet. 4 spar kan vinnes under gunstige omstendigheter. Betingelsen er at sparfarven sitter 3—3. La meg si at ruter kommer ut. Det er det verste utspillet. Tredje ruter stjales med sp. K. Hvis ruterfargen ikke er godspilt forsvinner spillerens gjenstående ruter på blindemanns hjertes og kløverhonnører. Så stjeler spilleren seg hjem i kløver og topper sparfarven. Med 3—3 sits vinnes kontrakten.

— Satt sparen virkelig 3—3?

— Å nei da. Sparen satt 4—2 og det gjorde ruterne også. Det spiller altså ingen rolle om spilleren får et bedre utspill enn ruter.

— Nei. Det er alltid 1 bet. Spilleren kan ta 4 stikk i hjertes og kløver, men får aldri mer enn 5 sparstikk og er dømt til 1 bet.

— Vel, det skal bli interessant se se Elitespillerne forsøke seg på meldeprøven.

♠ ♥ ♦ ♣

Bare 2 av Eliteparene stanset under utgang. Det var brødrene Allgot og Engebretsen—Riise. Deres meldingsforløp var identiske:

Vest	Øst
1 ♣	1 ♠
2 ♥	2 ♣
3 ♣	3 ♦
3 ♠	pass

— Når jeg reverserer min hånd og melder 2 hjertes, sa Per Engebretsen etterpå, så viser jeg minimum 5 kløver og 4 hjertes samt 16 Gorenpoeng. Min etterfølgende melding bør gi makker inntrykk av at jeg har 6—5 fordeling, selv om jeg med en så god hjer-

terfarve kan ha 6—4. Når makker fortsetter med 3 ruter, istedetfor å velge en av mine farver, må det foreligge en skrekkelig «misfit». Derfor prefererer jeg stille og rolig til 3 spar — makkers gjentatte farve. Utgang tror jeg ikke på.

— Min hånd er utmeldt i og med 3 ruter, sa Henning Rise. Derfor passer jeg på makkers preferanse.

Sverre Allgott hadde Østs kort. Han er jo «uoffisiell» æresmedlem av «Vilje hester klubb». Jeg ba ham derfor ikke om noen forklaring, men gikk angrepsvis til verks:

— Hvorfor meldte du ikke 4 spar. Utgang er opplagt som det sitter, bløffet jeg.

— Rolf er alle tiders «vegg». Det har han vært i hele dag og derfor er det gått så godt. Det er klart at når han ikke vil høre på at jeg banker spar og ruter inni ham, så må det være noe galt med tilpasningen. Aldri i livet om jeg da går i 4 spar, hvor meget det enn står. Skal jeg ta en sjanse — og det gjør jeg gjerne — vil jeg iallfall TRO på den. Her tror jeg ikke. Derfor passer jeg.

Jo, kortsjønnen er iorden der i gården!

Erling Andersen — Per Nielsen, Kløverknekt, Otto Berggrav — Ludvik Sønsteby og Gustav Heber — Odd Kristiansen, alle fra Duplikatklubben, Ole Arnstad — Ivar Haraldsen, Golia og Einar Sørensen — Aksel Theien, Sinsen havnet allesammen i 4 spar. Men neimen om de meldte likt på kortene!

Vest	Øst
Erling Andersen	Per Nielsen
1 ♣	1 ♠
2 ♥	3 ♣
4 ♣	4 ♦
4 ♠	pass

— 3 spar var hardt sa jeg til Per.

— Naturligvis. Men jeg er altfor god til bare å si 2 spar. Og jeg må melde spar 2 ganger før ruter. Så derfor valgte jeg å si 3 spar. 2½ spar hadde jeg heller ville sagt.

— Makkers meldinger viser 6-kortfarve i spar og minst 4 ruter, sa Erling Andersen. Derfor er det opplagt å preferere til 4 spar.

Ivar Haraldsen	Ole Arnstad
1 ♣	2 ♠
3 ♣	3 ♦
3 ♥	3 gr.
4 ♠	

De 6 første meldingene gikk lynsnart. Goliasspillerne melder hardt, men så er de også godt skolert i sin teori. Arnstads 2 spar viser en 6-kortfarve eller sterk 5-kortfarve. Haraldsen gjentar kløverne for å vise sin fordeling. Da sparfarvens karakter er gitt med første melding, kan Arnstad si 3 ruter uten at makker er i tvil om hans fordeling. Nå kommer 3 hjertes som viser 6—4 fordeling. For å vise manglende tilpasning melder Arnstad 3 grand og får klar preferanse til 4 spar.

Ludvik Sønsteby	Otto Berggrav
1 ♣	1 ♠
2 ♥	2 ♣
3 ♣	3 ♦
3 ♠	4 ♠

— Hvor la du på til 4 spar, spurte jeg Otto Berggrav.

— Jeg regner med fordeling 2 spar, 4 hjertes, 2 ruter og 5 kløver, svarte Berggrav. Og da anser jeg det for å være en god sjanse på 4 spar. Men selv sagt har jeg et valg og kan passe på 3 spar.

Odd Kristiansen	Gustav Heber
1 ♣	1 ♠
2 ♥	3 ♦
4 ♣	4 ♥
4 ♠	

— Hva sier dere, mine herrer.

— Jeg er rykende uenig i min makkers 3 ruter melding svarte Odd Kristiansen. Husk at jeg bare har meldt kløver og hjertes.

— Min hensikt er å vise den manglende tilpasningen. Meldingene skriker jo om manglende tilpasning, svarte Heber.

— Nei, du skulle meldt 2 spar i annen melderunde, sa Odd Kristiansen. Dermed er din hånds styrke brukt fullstendig opp. Og det blir da sluttmeldingen.

Einar Sørensen	Aksel Theien
1 ♣	1 ♠
2 ♣	2 ♠
3 ♣	3 ♠
4 ♠	

— Du burde vel passet på 3 spar, når jeg viser så ensidig hånd, sa Theien til sin makker.

— Ja, svarte Sørensen, det burde jeg nok. Men jeg tok sjansen på at det var litt bedre tilpasningen i kortene.

Årets Elitevinnere var friske:	
Leif Christiansen	Leif Nielsen
1 ♣	1 ♠
2 ♣	2 ♦
2 ♥	2 ♣
3 gr.	4 ♦
5 ♠	pass

Det var virkelig morsomt å være vidne til parets «kvaler» under meldingene. Etter 2 spar fra Nielsen, mumlet Leif Christiansen (som sto i behørig avstand) «Dette er vrient, men jeg må melde normalt». Etter 3 grand er det Leif Nielsen tur. Han flytter seg på stolen, tenker, rister på hodet, flytter seg igjen og melder endelig 4 ruter. Lang pause hos Leif Christiansen før hans 5 sparmelding kommer.

«Nei dette er det rareste meldingsforløp jeg har vært med på,» kommer det spontant fra Leif Nielsen. «VEKK. PASS.»

Og det hadde han jo sikkert rett i.

Odd Ivarson	Eric Gjerulff
1 ♣	1 ♠
2 ♣	2 ♠
3 ♥	3 ♠
4 gr.	5 ♦
5 ♠	pass

Samme hårde kontrakt som Elitevinnerne altså.

— Her kom vi ordentlig ut å kjøre, sa Odd Ivarson. Feilen var nok min. Men jeg vil gi makker min kompliment for at han ikke meldte ruterfarve. For å gjøre det måtte han ha tilpasning i kløver.

Jeg skulle nok ha stanset på 4 spar, men jeg var redd for at det var mere i kortene.

Til abonnentene!

I dette nummer av bladet vil De finne en giroblankett. Denne bes benyttet ved innsendelse av bladkontingenten for 1961.

De som bare er abonnenter på BRIDGE betaler kr. 15.—. Fellesabonnenter på BRIDGE og DANSK BRIDGE betaler kr. 25.—.

Hvis bladpengene ikke er innbetalt innen utgangen av januar, stopper bladet.

B R E V K O R T

AASM. ENGENS FORLAG A.S

Postboks 801

O S L O

Til bridge-klubbene!

Ved samlet bestilling av abonnement på BRIDGE
til minst 10 medlemmer, beregnes redusert pris.
Nærmere opplysninger fås ved direkte henvendelse
til utgiveren, Aasm. Engens Forlag A/S, Postboks
801, Oslo.

Jeg/vi bestiller   abonnement(er) på bladet BRIDGE.
Bladkontingenten for 1961 kr. 15.— pr. år pr. abonnent,
sendes over giro, i sjekk, i postanvisning (stryk det som ikke
passer). (Bladets postgirokonto: 140 64.)
Jeg/vi bestiller også   abonnement(er) på DANSK
BRIDGE. Pris for fellesabonnement på begge blader kr. 25—
pr. år.

.....
.....
.....

